

காளி ஆச்சி

ed. 294.5
sec. 12615

ஆசிரியர்
வே.வரதசுந்தரம்

சிவகாமி அம்மாள் பப்ளிகேஷன்ஸ்
39, 36வது ஒழுங்கை
கொழும்பு 06
இலங்கை

முதற் பதிப்பு:

மார்ச், 21, 1999

நூல் ஆசிரியர்:

திருக்கோணமலை பத்திரகாளி
அம்பாள் கோயில் கொடியேற்ற
நன்னாளில் வெளியிடப்பட்டது.

பதிப்புரிமை:

வே.வரதசுந்தரம்

மெய்ப்பு:

ஆசிரியருக்கே

சிவசாமி அம்மாள் ப்ளிகேஷன்ஸ்

39, 36 வது ஒழுங்கை

கொழும்பு-06

இலங்கை

596253

தொலைபேசி:

யுனி அர்ட்ஸ் (பிரைவட்) லிமிடெட்,

அச்சிடுபவர்:

கொழும்பு

ரூ.20.00

விலை

Title -

Kali Achchi

Author -

V.Varathasuntharam

Subject:

Religion

Edition:

First Edition March 21, 1999

Published by

Sivagami Ammal Publications

39, 36th Lane, Colombo 06

Sri Lanka. Tel :- 596253

Printers:

Unie Arts (Pvt) Ltd

48B, Blomendhal Road,

Colombo-13. Tel:- 330195

Copy Rights Reserved

Price:- Rs. 20.00

காளி அம்மன்

காளி கவிமாலை

கழகப் புலவர்
பெ.பொ.சிவசேகரனார்

அள்ளிக் கொடுப்பாள் அடியார் மிடிகள் அகன்றிடவே
துள்ளிக் குதிப்பாள் பகைஞர் நடுங்கத் துடியடிப்பாள்
வெள்ளிப் பிரம்பை விசுக்குவாள் சூலத்தை வீசிநிற்பாள்
கள்ளக் கபடர் வெருண்டோடப் பத்திர காளிகையே

அல்லும்பகலும் அருள்செய்வாள் நாவில்

அணியணியாய்ச்

சொல்லும் பொருளுந் தருவாள் சுருதிச் சுடரொளியாள்
நெல்லுந் தருவாள் நிலமுந் தருவாள் நினைந்தவர்க்கே
கல்லுங் கரையக் கனிவிப்பாள் பத்திர காளிகையே

கனவில் அவள்செய்யுங் காரியம் ஒன்றல்லக்

கண்ணுறங்காள்

தினமும் அவள்போகுந்தேசம் பலவாகுந்

தேடிச்செல்வாள்

மனதில் விளையாடும் மாதா அவளேகாண்

மாமலையாம்

புனித பதியாளைப் பத்திர காளியைப் போற்றுதுமே

பரம்மஸ்ரீ ரவீச்சந்திரக் குருக்கள்

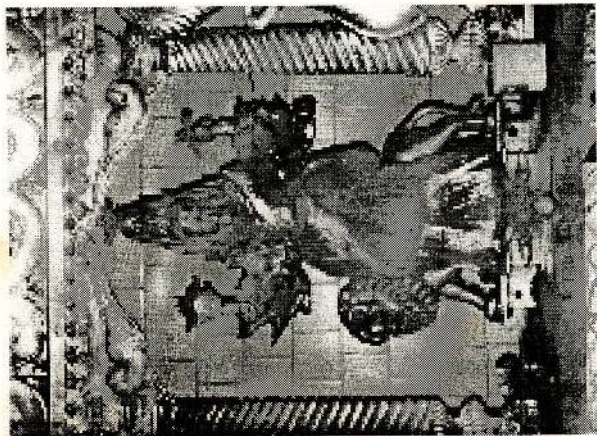
பரம்மஸ்ரீ சோமஸ்கந்தக் குருக்கள்

சமர்ப்பணம்

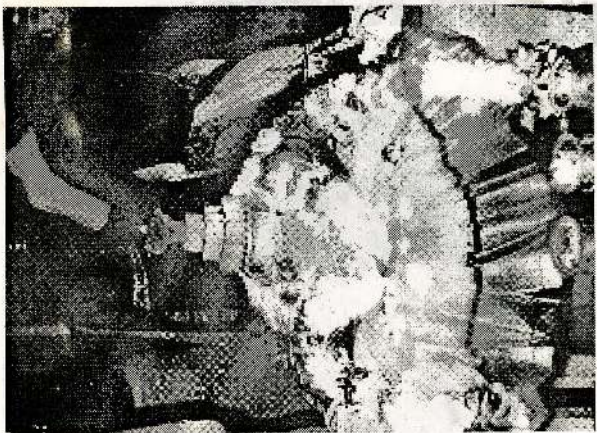

வாடிடும் பயிரை நாடி
விரைந்திடு மேகம் போன்று
நாடியே உதவும் நல்லார்
கிறுங்கிடா நேர்மை மிக்கார்
ஈடில்லாக் காளி பக்தர்
மாமனார் சிவசுப்பிர மணியன்
பீடினை எண்ணி இந்நூல்
சமர்ப்பணம் செய்தோம் அவர்க்கு!

வே.வரதசுந்தரம்

அம்மன்

ஸ்ரீ சக்ர பூர்ண மஹாமேரு

ஆசியுரை

எங்கும் நிறைந்தவள்

எங்கள் பத்திரகாளி

காளி தேவி வணக்கம் சிறு தெய்வ வணக்கத்தின்பால் பட்டது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது தவறு. காளி, ஆதிபராசக்தியின் அம்சம் என்பது தான் பெரியோர்கள் கண்ட முடிபு ஆகும்.

சுவாமி இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் காளி உபாஸகராகவே தமது ஆத்மீக அனுபவத்தை ஆரம்பித்தார். காளி தேவி அவரோடு பேசும் தெய்வமாக, வாழும் தெய்வமாக, உயிர்த் துடிப்போடு விளங்கினாள்.

“கடவுளைக் காட்ட முடியுமா?” என்று கேட்ட நரேந்திரனுக்கு ‘ஆம்’ என்று பதில் கொடுக்கும் துணிவைப் பரமகம்சருக்கு அளித்தவள் காளி மாதாவே தான். கல்கத்தாவில் உள்ள காளி விக்கிரகத்தின் முக்குத் துவாரத்தின் முன்னால் ஒரு துருப்பை நீட்டினார் இராமகிருஷ்ணர். காளியின் சுவாசம் பட்டு அந்தத் துருப்பு முன்னும் பின்னுமாக அசைந்தது. அந்தக் கணமே தெய்வம் என்று ஒரு சக்தி உயிரோடிருப்பதை நரேந்திரன் உணர்ந்தான். அது வரை தெய்வம் உண்பா இல்லையா என்ற சந்தேகத்தில் தவித்த ஒரு நாஸ்திகரான நரேந்திரன் பின்னர் சுவாமி

விவேகானந்தரானார். அமெரிக்காவில் இந்து மதத்தை முழங்கினார். உலகம் வியக்கும் ஞானத் துறவியானார். இது காளி தேவி அன்று அளித்த பிச்சைதான்.

உலகம் முழுவதையும் ஆட்டிப் படைக்கும் சக்தி எங்கும் எதிலும் நிறைந்த ஆதி பராசக்தியே. அந்த நிறைசக்தியின் தோற்றமே காளி. இந்த மகா தத்துவத்தை வரகவி சுப்பிரமணிய பாரதி தமது கவிதையில் நான்கு வரிகளில் தேங்கி நிற்கும்படி செய்து விட்டார்.

யாது மாகி நின்றாய் - காளி

எங்கும் நீ நிறைந்தாய்

தீது நன்மை எல்லாம் - காளி நின்

தெய்வ லீலை யன்றோ?

என்பவை தான் பாரதி பாடிய அந்த ஞான பூர்வமான வரிகள்.

இந்த வரிகள் மூலம் அகண்டாகாரமாக நிறைந்த தெய்வ சக்தியின் தோற்றமே காளி என்பதையும், அண்ட சாராசரங்களில் இடம் பெறும் இயக்கங்கள் அனைத்துக்கும் உந்து சக்தியாக விளங்குபவளும் காளி தான் என்பதையும், பாரதி தத்துவமாக கூறி விட்டார்.

இவ்வளவு சக்தி வாய்ந்த காளி தேவிக்கு திருகோணமலையிலும் ஓர் அற்புத ஆலயம்

அமைந்திருக்கிறது. அது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஆலயம் என்பது எமது முன்னோர் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மையாகும்.

இந்த ஆலயத்தின் இவ்வருட துவஜாரோகண விழாவையொட்டி காளி ஆச்சி பக்தரான திரு.வே.வரதசுந்தரம் காளி தேவியின் பெருமைகள் கூறும் ஒரு கையடக்க மலரை வெளியிட முன் வந்திருப்பது பாராட்டற் குரியதாகும். பாதுகாத்து வைக்கக்கூடிய பல அம்சக் கட்டுரைகளும். பாடல்களும் இதில் இடம் பெறுகின்றன. காளி பக்தர்கள் அனைவருக்கும் இது ஒரு பயனுள்ள படைப்பாக அமைய வேண்டும் என்று ஆசிக்கிறேன்.

எஸ்.டி.சிவநாயகம்

முன்னாள் ஆசிரியர்

(தினபதி, சிந்தாமணி)

கொழும்பு

12.03.99

வாழ்த்துரை

மனிதன் வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ பல வழிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மக்களின் அகவாழ்வு செழிப்படைய மனித நேயம் மேலோங்கச் சமய நெறி ஊன்று கோலாகவுள்ளது. சமய நெறியில் சக்தி தொழிற்பாடு பற்றி முதன்மைப் படுத்தி பேசப்படுகின்றது. சக்தியை பெண் தெய்வங்களுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டு பல நாமங்களால் இனங் காணப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு இனங்காட்டப்பட்ட பெண் தெய்வங்கள் மக்களின் மன வளர்ச்சிக்கேற்ப பல வேறு தொழிற்பாடு மூலம் மக்களின் மனதில் அமைதியை ஏற்படுத்தி அதனுடாக உலக சமாதானத்தை நோக்கி மக்களைச் செயல்படத் தூண்டுவது அடியார்களால் போற்றப்படும் விடயம்.

இந்த உன்னத இலக்கை சிவகாமியம்மாள் வெளியிட்டாளர் “காளியாச்சி” என்னும் நூலை வெளியிட்டு மனித மேம்பாட்டிற்கு உதவும் பணியை வாழ்த்தி வரவேற்பதில் பேருவகையடைகிறேன்.

சி.இராமச்சந்திரா
விளாத்தி தோட்டம்
முளாய் வீதி
வட்டுக்கோட்டை

பாராட்டுரை

காளி ஆச்சி இனமத பேதமின்றி அனைத்து மக்களாலும் வழிபடும் தெய்வமாக விளங்குகிறாள். இன்னல்களுக்கு ஆளானவர்கள் ஆச்சியின் பாதாரவிந்தங்களைச் சரணடைகிறார்கள்.

திருகோணமலைத் தலத்தில் மட்டுமல்ல, அகிலம் எங்கும் காளி ஆச்சியின் பெருமை பரவி நிற்கிறது. அருள்மிகு பத்திரகாளி அம்பாளாக திருக்கோணமலையில் அமர்ந்த வண்ணம் தமது அருட்பார்வையில் தம்மை நாடி வரும் குழந்தையின் துன்பங்களை நீக்கும் அருட் தாயாக விளங்குகிறாள்.

காளி ஆச்சியின் பாதங்களை இறுகப் பற்றிக் கொண்டவர்களில், எங்களுக்கு எல்லாம் “பெரியம்மா” ஆக விளங்கிய அன்னை சிவகாமி அம்மாள் குறிப்பிடத்தக்கவர். அன்னை சிவகாமி அம்மாள் காளி ஆச்சியின் அருட் பார்வையைப் பூரணமாகப் பெற்றவர்.

எந்தத் துன்பம் வந்திடினும் காளி ஆச்சி எம்மைக் கைவிட மாட்டாள் என்று கூறி ஆச்சியைப் பூரணமாக சரணடைந்தவர்.

நன்கு புரிந்தவர்களுக்கு எல்லாம் அருட் தாயாக “பெரியம்மா” ஆக விளங்கிய அன்னாரின் பெயரிலான

வெளியீட்டகம் காளி ஆச்சி என்ற தலைப்பில்
இந்நூலை வெளியிடுகிறது.

இது பெரியம்மாவின் அருட்தொண்டுக்கு
செய்யும் சிறந்த கைமாறாகும்.

சிவகாமி அம்மாள் ப்ளிசேஷன்ஸாரின் நூல்
வெளியீட்டுப் பணி காளி ஆச்சியுடன் ஆரம்பமாகிறது.
மேலும் பல ஆத்மீக நூல்களை வெளியிடுவதற்கு
சிவகாமி அம்மாள் ப்ளிசேஷனுக்கு காளி ஆச்சியின்
அருள் மேலும் கிடைக்க பிரார்த்திக்கிறேன்.

காளி ஆச்சி அருள் பெருகிட வேண்டும்.
பெரியம்மாவின் தொண்டு பரவிட வேண்டும்.

சி.குருநாதன்

ஆசிரியர்

சிவநெறி

வெளியீட்டுரை

சிவகாமி அம்மாள் பப்ளிகேஷன்ஸ் நிறுவனம் உருவாகி ஓராண்டு நிறைவெய்தி இரண்டாவது அகவையில் நடை பயில் ஆரம்பித்துள்ளது.

இக்குறுகிய காலப் பகுதியில் பகவான் அருளினாலே “சந்நிதி” என்ற பல்சமயக் காலாண்டு சுஞ்சிகை மலர்ந்து இதுவரை ஐந்து இதழ்களை விரித்து சமய மணம் பரப்பியமை கண்டு மனநிறைவு பெறுகிறோம்.

சிவகாமியம்மாள் பப்ளிகேஷன்ஸ் நிறுவனத்தின் இன்னொரு பணியாக “காளி ஆச்சி” என்ற பொருளில் தனது முதலாவது நூலினை வெளியிடுகிறது. சிவகாமியம்மாள் தன் வாழ்நாள் முழுதும் திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்மனின் பக்தையாக வாழ்ந்தவர். அவர் நினைவில் உருவாகிய இந்நிறுவனத்தின் முதல் நூல் “காளி ஆச்சி” பற்றியதாக அமைவதும் அந்நூல் திருக்கோணமலை பத்திரகாளி கோயில் கொடியேற்ற விழாக் காலத்தில் வெளியாவதும் திருவருள் சித்தம் ஆகும். “காளி ஆச்சி” புகழ் பாடும் இந்நூலை அம்பாளின் திருவடிகளில் சாத்தி தொழுது நிற்கிறோம். அம்மாள் பொழியும் அருளில் திளைப்போமாக.

சி.இராமச்சந்திரன்

புரவலர்

சிவகாமி அம்மாள் பப்ளிகேஷன்

இலண்டன்

தேவி பத்திரகாளி வாழி

காவலர்கள் கரங்கூப்பி வணங்கிப் போற்றக்
கன்னியர்கள் ஆலாத்தி கைகொண் டேற்றத்
தேவர்களன் போடு புட்ப மாரி பெய்யத்
திசைமுகனு மிந்திரனும் சேவை செய்யக்
காவல் செயு பூதகணாதிபர்கள் யாருங்
காளிபராக் கெனக் கூறிக் களிபுற்றாடப்
பாவலர்கள் புகழ் கோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திரகாளித் தாயே யாடிருஞ்சல்

அன்னபரி பூரணியே யாடிருஞ்சல்
ஆரணியே காரணியே யாடிருஞ்சல்
பொன்னின் மலர்த் தாளுடையாய் யாடிருஞ்சல்
புவனமெலா மீன்றவளே யாடிருஞ்சல்
மன்னுமட மயிலொயிலா யாடிருஞ்சல்
மயிடனைமுன் வென்றவளே யாடிருஞ்சல்
பன்னரிய திரிகோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திரகாளித் தாயே யாடிருஞ்சல்

சீர்வாழி செந்நெல்விளை பழனம் வாழி
தேசமெங்குஞ் சிவமயம் சிறந்து வாழி
ஏர்வாழி யானினங்கள் மல்கிவாழி
எழின்முடி மன்னவர் வாழி இமையோர் வாழி
பார் வாழி திரிகோணை நகரம் வாழி
பகரிய விபூதி பஞ்சாட்சரமும் வாழி
கார் வாழி மறைவாழி தேவி பத்ர
காளி பத மலரிணைகள் வாழி வாழி
பாடியவர் வே.அகிலேசபிள்ளை

அணிந்துரை

தெய்வழிபாட்டிலே தேவி வழிபாடு மிகப் பழமையானது. ரிக் வேத காலத்திற்கு முன்னர் பழைய உலகத்தின் முக்கிய தேவதையாக - தேவி வழிபாடு இருந்தது. மொகஞ்சதரோ நாகரீகம் பற்றிய தொல் பொருள் ஆய்வுகளிலே கிடைத்த சரித்திரச் சின்னங்கள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

அந்த நாகரீகத்திலே பிரபலமாக இருந்த அம்பா தேவி வழிபாடு (**mother goddess**) பாரசீகத்திலிருந்து கிரீஸ் வரை கூட அப்போது பரவியிருந்தது என்றும் சரித்திர ஆய்வாளர்கள் பகர்கின்றனர். அம்பா தேவியின் வாகனமும் சிங்கம் தான் அவளும் தீமைகளை சம்காரம் செய்து நீதிக்கு வெற்றியை தரும் வீர நாயகியே.

தமிழர்களுடைய வாழ்விலே அவள் காவல் தெய்வமாகவும் காக்கும் அன்னையாகவும் போற்றப்படுகிறாள். வீரத்தின் ஊற்றுக் கண்ணாக நம்மக்கள் அவளையே போற்றுவர்.

தமிழகத்தின் தெற்கு எல்லையைக் காக்கும் குமரியம்மணாகவும், பாரதத்தின் வடக்கிலே இமயத்தின் தலைவியாக 'இமயக் கிழவி' என்றும் அவளை இறைஞ்சுவர்.

போர் வீரர்களும் மறக்குடி மக்களும் வெற்றி வேண்டி காளியை வழிபட்டதாக - வழிபடுவதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

மகிஷாசுரமர்த்தினியாகிய காளியை கொற்றவையாக சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

சேரன் செங்குட்டுவன் காலத்தில் தொடங்கிய பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு கூட காலக் கிரமத்தில் காளியம்மன் வழிபாட்டுடன் இரண்டறக் கலந்ததாக நமது பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். நமது வேதங்களும், ஆகமங்களும் தந்திரங்களும், மகாபாரதம் போன்று இதிகாசங்களும், புராணங்களும் கூட காளி வழிபாட்டை சிறப்பித்துக் கூறத் தவறவில்லை.

விடுதலைக் கவிஞன் பாரதி தன் நாட்டு விடுதலைக்காக வீரம் வேண்டி “தேசமுத்துமாரியை” ஏத்தித் தொழுதான். சுப்ரமணிய சிவாவும், வீர மரபு படைத்த ஜான்ஸி ராணியும் கூட இறுதி வரை வணங்கியது மகாகாளியையே.

ஏன் இந்திய விடுதலை வரலாற்றில் புகழ் பூத்த வீரன் - மானநெஞ்சன் - வீரபாண்டிய கட்டப் பொம்மன் கூட தூக்குக் கயிற்றை முத்தமிட்ட போது குல தெய்வமான “சக்கம்மா” என்கின்ற காளியைத்தான் வணங்கினான். அவனது வீர வாழ்வை உணர்வும் உயிருமாக நின்று வழிநடத்தியவள் அவளே!

ஆத்மீகம் புரட்சிக்கு வித்திட்ட இராம
கிருஷ்ணரும் அவர் தம் வழியில் சுவாமி
விவேகானந்தரும் கூட ஆத்மார்த்த ரீதியாக தரிசித்த
அன்னை காளியையே.

இவ்வாறு அன்னையாக விளங்கும் காளியம்மா
நாம் அவள் மீது வைக்கும் பிரேமை கண்டு மனம்
புளகாங்கிதமடைந்து எம்மீது அன்பு வைத்து அருள்
புரிவாள்.

அவளுடைய புகழ்பாடும் “காளியாச்சி” என்ற
இந்த அற்புத நூல் அன்னை காளியைப் போல எங்கள்
குடும்பங்களின் குல விளக்காய் வழிகாட்டிய
சிவகாமியம்மாள் என்ற பெருந்தகையின் பெயரில்
அமைந்த பிரசுராலயத்தினால் வெளியிடப்படுவது சால்பு
பொருத்தமானதாகும்.

ஈழத்திலே அன்னை காளியின் அருள் பொழியும்
அற்புதத் திருத்தலமாக விளங்குவது திருகோணமலை
ஸ்ரீ பத்திர காளி அம்மன் ஆலயம் என்பது அன்னை
அடியார்களின் மனம் நிறைந்த கணிப்பீடு.

அந்தத் தலத்திலே அன்னையின் அருள்
வழிபாட்டிலும் -

தன் குடும்பத்தையும், தன்னையும்
சார்ந்தவர்களையும் தனது சமூகத்தையும் தெய்வ
வழிபாட்டோடு அமைதி - இன்முகம் - சாந்தம்
ஆகியவற்றோடு அரவணைத்து வழிகாட்டும்
புனிதப்பணியிலும்.

இந்த நூற்றாண்டின் முதல் எட்டு
தசாப்தங்களையும் பயனுள்ளதாக செலவிட்டவர் தூய
அன்னை சிவகாமியம்மாள்.

அவரின் வழிகாட்டலிலே நாமும் நமது
குடும்பத்தவரும் சுற்றத்தாரும் வாழ்வில் உயர வழி
பிறந்தது.

எங்கள் “காளியாச்சி” புகழ் பாடும் இந்நூல்
அவரின் பெயரோடு பிரசுரமாகும் பொருத்தம் கண்டு
மனமகிழ்வு அடைகிறேன்.

நாம் சிறக்க - நம் சமூகம் சிறக்க - நம் இனம்
சிறக்க - நம் நாடு சிறக்க - காளி அன்னையின்
அருளும் சிவகாமியம்மாள் என்ற பெருந்தகையின்
ஆசியும் நமக்குக் கிட்டுவதாக!

ந.வித்தியாதரன்
(இணை ஆசிரியர் உதயன் - சஞ்சீவி)

சக்தி வழிபாடு மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. வேத காலத்துக்கும் முற்பட்டது. இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு அணுவிலும் சக்தியின் பேராற்றல் விளங்குவதைக் காணலாம்.

சக்தி எங்கும் எப்போதும் எதிலும் நிறைந்தவள். ஆகையால் அவளைப் பூரணி என்று போற்றுகிறோம். முத்தொழிலையும் செய்யும் போது அவளைப் பிரம்மாணி, வைஷ்ணவி, ருத்ராணி என்று வாழ்த்தி வணங்குகிறோம். ஈஸ்வரனுக்கு சமமாகும் போது அவளைத் துர்க்கை என்று போற்றித் துதிக்கிறோம். காலத்தையே வடிவாகக் கொள்ளும் போது காளி என்று அவளைக் கருதி வந்தனை செய்கிறோம்.

ஆலயங்கள் பல நிறைந்த புண்ணிய பூமியாம்பி திருக்கோணமலையில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாளை தாய்மையின் சொருபமாக விளங்கும் சக்தியாகக் கருதி “காளி ஆச்சி” என்று பரிஷடன் பக்தர்கள் போற்றித் துதிப்பதை காணக் கூடியதாக உள்ளது.

காளி ஆச்சியின் அருமை பெருமைகளையும் அற்புதங்களையும் ஆலய மகிமையையும் பக்திச்சுவை ததும்பும் வண்ணம் தேனினும் இனித்திடும் தீந்தமிழில் ‘காளி ஆச்சி’ என்ற தமது அருமையான நூலில் அன்பு சொரிய எமக்கு அள்ளித் தருகிறார். அடியேனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய “சந்நிதி” ஆசிரியர் திரு

வே.வரதசுந்தரம் அவர்கள். இவற்றை வாசிப்பதே ஒரு பேரானந்தமாக இருக்கிறது.

காளி ஆச்சியின் அருளுக்கு பாத்திரராக விளங்கும் திரு.வரதசுந்தரம் அவர்களின் இச்சீய பணி மேலும் மேலும் தொடர வேண்டும் என்பதே எமது பெரு விருப்பமாகும்.

காளி ஆச்சி என்ற இந்நூல், பல்சமய காலாண்டிதழான 'சந்நிதி' சஞ்சிகையை வெளியிடும் சிவகாமி அம்மாள் பப்ளிகேஷன்ஸ் என்ற நிறுவனத்தின் முதலாவது நூல் வெளியீடாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அம்மாள் ஆலயத்துடன் சம்பந்தமான பல்வேறு விடயங்களைத் தேடித் திரட்டி அவைகளை நன்கு தொகுத்து சிறந்த நூலாக எழுதியுள்ளமை பாராட்டப்பட வேண்டிய நன் முயற்சியாகும்.

சைவப் பெருமக்கள் இந்நூலை வாங்கிப் படித்து, காளி ஆச்சியின் திருவருட் பேற்றில் கலந்து இன்பம் பெறுவார்களாக. காளி ஆச்சியின் அருட் பொலிவையும் மகத்துவத்தையும் அழகாக எடுத்துக் கூறும் இந்நூலாசிரியர் திரு.வே.வரதசுந்தரம் அவர்களுக்கு காளி ஆச்சியின் அருட்பேறு கிடைக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறோம்.

“சிவநெறிச் செம்மல்”

வை.அநவரதவிநாயகமூர்த்தி

இல 6, கடற்கரை வீதி

கல்கிசை

நிறைவுரை

அம்மாள் அருளால் “காளி ஆச்சி” நூல் ஆலய கொடியேற்ற நன்னாளில் (1999ம் ஆண்டு மார்ச் 21) நிறைவு பெறுகிறது.

இந்நூல் உருவாகும் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னதும் இன்முகத்துடன் வரவேற்று ஆசிகள் தந்தவர் பத்திரகாளி தேவஸ்தான ஆசீனகர்த்தா பிரம்ம ஸ்ரீ ரவிச்சந்திரக் குருக்கள்.

எனது பெரியதாயார் சிவகாமி அம்மாள் சொல்லக் கேட்டவை, வைத்தியர் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய பாடல்கள், சைவ சித்தாந்த சிகாமணி சைவப் புலவர் - பண்டிதர் இ.வடிவேல் அவர்கள் எழுதிய “திருகோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள்” என்ற நூல், அருட்கவி விநாசித்தம்பி அவர்கள், சிவநெறிச் செம்மல் அநவரத விநாயகமூர்த்தி அவர்கள், நடராஜா ஐயர் அவர்கள் ஆகியோரின் கருத்துக்கள் இந்நூல் எழுத ஆதாரமாக இருந்தன.

எனது பத்திரிகைத்துறை ஆசான் உயர் திரு.எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் வழங்கிய ஆசியுரை, சிலோன்டொபக்கோ கம்பனி ஓய்வு பெற்ற நிர்வாக அதிகாரி திரு.சி.இராமச்சந்திரா அவர்களின் வாழ்த்துரை, சிவகாமி அம்மாள் பப்ளிகேஷன்ஸ் புரவலரும், லண்டன் வாழ் கணக்காளருமான சி.இராமச்சந்திரன் அவர்கள்

அனுப்பிய வெளியீட்டுரை, சஞ்சீவி ஆசிரியர் ந.வித்தியாதரன் அவர்களின் அணிந்துரை, எனதுள்ளம் கவர்ந்த பெரியார் அநவரதவிநாயகமூர்த்தி அவர்களின் விதந்துரை, எனது அருமை நண்பரும் முத்த எழுத்தாளருமான சி.குருநாதன் அவர்கள் எழுதிய பாராட்டுரை ஆகியவை எமது முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருபவை.

சமய சேவை என்ற உணர்வுடன் எமது சந்நிதி இழக்களைத் தொடர்ந்து பல் வண்ண முகப்பு அட்டை அலங்கரிக்கச் சிறப்பாக அச்சிடும் யுனி ஆர்ட்ஸ் அச்சகத்தார் இந்நூலை குறுகிய அவகாசத்தில் அச்சிட்டுத் தந்துள்ளனர். அவர்களுக்கு நன்றி.

உரிமையாளர் உயர்திரு.விமலச்சந்திரன் அவர்களின் கைவண்ணத்தில் அண்ணார் வழங்கும் நுட்பமான ஆலோசனைகளின் பெறுபேறாக எமது சமய சஞ்சிகை சந்நிதி தொடர்ந்து மலர்கிறது அண்ணாருக்கு எமது நன்றி.

இந்நூல் ஆக்கத்தில் எனக்குத் துணையாக இருந்து, கருத்துக்களை கூறி வடிவமைப்பிலும் கணனி அச்சுக்கோப்பிலும் ஆர்வமுடன் அயராது உழைத்தவர்கள் எனது துணைவியார் வில்வராணி, எனது புதல்வியர்கள் திருமதி வத்சலா அசுவத்தாமன், செல்வி வ.அபிராமி, எனது புதல்வன் வ.செந்துாரன் ஆகும்.

இந்நூலில் காண்பெறும் புகைப்படங்கள் யாவும் எனது
குடும்ப நண்பரும் ஆன்மீக ஈடுபாடு மிக்கவருமான
திரு.நாகராஜா கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்
கைவண்ணத்தில் உருவானவை

சந்நிதியின் வளர்ச்சியிலும் இந்நூல்
உருப்பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஊக்க
சக்தியாக இருப்பவர் திருக்கோணமலை பெற்றெடுத்த
நல்லவர், எனது நண்பர் திரு டப்லி மாலத்தசார் ஆகும்

இவர்கள் யாவருக்கும் காளி ஆச்சியின்
இன்னருள் கிட்டுவதாக.

நன்றே செய்வாய்

பிழை செய்வாய்

நானோ இதற்கு நாயகமே!

வே.வரதசுந்தரம்

39, 36வது ஒழுங்கை

கொழும்பு 06

இலங்கை

பொருளடக்கம்

தலைப்பு	பக்கம்
காளி கவிமாலை	
சமர்ப்பணம்	
ஆசியுரை	
வாழ்த்துரை	
வெளியீட்டுரை	
தேவி பத்திரகாளி வாழி	
அணிந்துரை	
விதந்துரை	
நிறைவுரை	
காளிஆச்சி	1
தெய்வ சங்கல்பம்	3
கோயிலின் தொன்மை	4
காவல் தெய்வம் காளி	7
கோணையப்பனை நோக்கும் பிராப்டி	9
மதனுடை நோன்றாள்	11
அம்பாள் தேவஸ்தானம்	13
நாயகியே நல்லமுதே	15
மறக்கருணை	17
எழில் மாரித் தாய்	19
கவிதை பிறந்த கதை	22
திருவிளக்குப் பூசை	24
அன்னையை வழிபட்ட ஆதிசங்கரர்	25
திருவிளக்குத் திருத்தொண்டு	26
திருவிளக்கு தொண்டர் கலியனார்	27
தீபந் தூண்டிய சுண்டெலி	28

வளம்பல நல்கும் வைகாசிப் பொங்கல்	30
சுகப் பிரசவம்	32
கும்பவிழா	36
கொடியேற்றத் திருவிழா	40
ஊமை பேசிய அற்புதம்	49
புருஷார்த்த தருமம் தரும் கோயில்	51
என்ன சிங்காரம் எங்கள் ஈஸ்வரி	54
கௌரி நோன்பு	58
விரதமுறை	67
கௌரி நோன்பின் பலன்	68
அம்பாள் பக்தர் குமரகுருபரர்	71
பராசக்தி பக்தன் பாரதி	73
அம்மையைப் பாடும் புரட்சிக் கவிஞர்	74
காளி ஈந்த பகவத் கீதை	76
சக்தி வழிபாட்டில் மகாகாளி	81
ஸ்ரீ சக்ர பூர்ண மகாமேரு	84
தாயிடம் நீ சென்று கேள்	88
தாயே குளிர்ந்து அருள்வாய்	89
காளியின் அன்புக்கு பாத்திரராவோம்	90

காளி ஆச்சி

காளி ஆச்சி

காளி ஆச்சி என்றால் எமது அகக்கண் முன்னே பத்திரகாளி அம்மனின் அழகிய வடிவம் தோன்றும். உடலெல்லாம் புல்லரிக்கும் மெய் விதிர் விதிர்க்கும் உள்ளம் கனிந்துருகும்.

பக்தர்கள் இறைவனைப் பல்வேறு வகையாகப் பாவனை செய்து வழிபடுவர். தோழனாகத் தலைவனாக ஆண்டாளாக அன்னையாக இப்படிப் பல. இவற்றுள் இறைவியைத் தாயாக வழிபடும் போது இறுக்கமான அன்பு மலர்கிறது. இறைவனிடத்து தாய் சேய் உறவு மலர்கிறது. இறைவி பால் நினைந்துாட்டும் தாயாகத் தோன்றுகிறாள். திருகோணமலை பத்திரகாளி கோயிலில் பக்தர்களிடையே பயபக்தி உணர்வு பரந்து காணப்படுகிறது.

வறுமையில் வாடும் போது, வாழ்விலே துன்பம் ஏற்படும் போது எமது முயற்சிகள் தோல்வியைத் தழுவும் போது, நோய் பிணியினால் அவதியுறும் போது நாம் வழிபாட்டில் ஈடுபடுவோம். ஆனால் வாழ்க்கையில் ஏறு நடை போடும் போது, செல்வ வளம் செழித்துக் காணும் போது, இறைவனை மறந்து விடுவது நமது மனித இயல்பு.

துன்பத்தை இறைவனுடன் பகிர் விரும்புகிறோம் இன்பத்தை மட்டும் அவனுடன் பகிர்ந்து கொள்ள

எமது ஏழை மனம் நாடுவது இல்லை. நலம் பல நல்கியமைக்கு நாம் இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகிறோமா? அதுதான் இல்லை உண்மையான வழிபாடு கூட சில வேளைகளில் பலனளியாது போகலாம். வழிபாட்டினால் எமது தேவைகள் நிறைவேறத் தவறும் போது நாம் மனச் சோர்வடையக் கூடாது.

அத்தகைய வேளைகளில், அதனை எமது இறை நம்பிக்கைக்கு வந்த சோதனையாக நாம் கருத வேண்டும். இதன் காரணமாக நமது வழிபாட்டில் பின்னடைவு வரக்கூடாது.

வினைப்பயன்படி அனைத்தும் நடைபெறும் என்று தெளிவு பெற வேண்டும். ஆனால் வழிபாடு அவற்றுக்கு முகம் கொடுக்கும் திராணியை நமக்குத் தரும். எழுதிச் செல்லும் விதியின் கை எழுதி எழுதி மேற்செல்லும். அதே வேளை வழிபாட்டின் மூலம் இறையருள் பெற்று அத்துன்பத்தைக் குறைக்கலாம். ஏன் சில வேளைகளில் வழிபாடு மூலம் இறையருள் பெற்று தலையெழுத்தையும் மாற்றலாம். “அவன் தான் பட்டு அழிந்தது என் தலை எழுத்தே” என்ற அடியின் மூலம் இதனை நாம் அறியலாம்.

என் கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்ற சரணாகதி உணர்வு வழிபாட்டின்போது முதன்மை பெறவேண்டும். வழிபாடு எம்மை இறையுடன் இணைக்கும். மனவறுதி தரும் எமது உள்ளத்து அழுக்குகளைப் போக்கும் தூய உள்ளம்

மலரும். வழிபாடும் தியானமும் சாந்தியைத் தந்து
எமக்கு ஆன்மீக ஈடேற்றத்தையும் தரும்.

இதனை உணர்ந்தோ என்னவோ
திருகோணமலை பத்திரகாளி கோயிலில் பக்தி
உணர்வும் பக்தி அலையும் பெருகக் காண்கிறோம்.

தெய்வ சங்கல்பம்

இராமேஸ்வரத்தில் வாழ்ந்த ஓர் அந்தணருக்கு
ஓர் அசிரீரி கேட்டது. “திருக்கோணேஸ்வரம் செல்
அங்கே குறிப்பிட ஓர் இடத்தில் தொங்கு செவ்வரத்தை
மரம் ஒன்றின் கீழ் ஒரு விக்கிரகம் உண்டு. அதனை
எடுத்துப் பூசை செய்” என்பதே அந்த அசிரீரி. அசிரீரி
சொன்னவாறு பிராமணர் திருகோணமலை வந்து
கிடங்கினைத் தோண்டியபோது, அங்கே ஒரு செப்புக்
கிடாரம் காணப்பட்டது. அக்கிடாரத்தினுள் ஓர் அம்மன்
விக்கிரகம் காணப்பட்டது.

இவற்றை ஆராய்ந்த தொல்பொருளியல் அறிஞர்கள்
பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றனர்:-

“செப்புக் கிடாரத்தினையும் வடிவமைப்பினையும்
உலோக வார்ப்பு முறையினையும் அவதானிக்கையில்
மிகப் பழமை வாய்ந்ததொன்றாகவே இக்கிடாரம்
காணப்படுகிறது.

காளி அம்மன் விக்கிரகத்துடைய வடிவமைப்பு
ஏறத்தாழப் பதினோராம், பன்னிரண்டாம்
நூற்றாண்டுகளில் தமிழகக் கோயில்களில் பேணப்பட்ட
காளியம்மன் உருவங்களை ஒத்ததாக
காணப்படுகிறது”.

அந்த நாளில் இருந்து இன்று வரை இவ்விக்கிரகம் புனிதமாகப் பேணப்பட்டு வருகிறது. திருவிழாக் காலத்தில் இவ்விக்கிரகம் இன்றும் முதன்மை பெறுவதைக் காண்கிறோம். கிடாரத்தினுள் காணப்பட்ட அம்மன் விக்கிரகமும் அது, கண்டெடுக்கப்பட்ட காட்சியும் தத்ருபமாக கோயில் தேரில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பத்ரகாளி அம்மன் கோயில் தோற்றமே ஒரு தெய்வ சங்கல்பம் அன்றோ!

கோயிலின் தொன்மை

அம்மன் விக்கிரகம் ஆகியவை தவிர்த்த ஏனைய செய்திகளும் இக்கோயிலின் தொன்மை பற்றிப் பேசுகின்றன. இக்கோயிலில் உள்ள “உல்” என்ற தேங்காய் உரிக்கும் கல்லிலே ஒரு கல்வெட்டு காணப்படுகிறது.

உ காளி அம்மனுக்கு

அயி செம்புலிங்கம்

செய்து கொடுத்தது

1878 தை

கல்வெட்டுச் சிறப்பு

நிருத்த மண்டபத்தில் வலதுபுறத்தூணில் இக்கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டும் இக்கோயிலின் தொன்மையை எடுத்தியம்புகிறது என்பர் அறிஞர்கள்.

இத்தூண் 9 அடி 2அங் நீளம் 9அங்குல அகலம் உடையது. கல்வெட்டு கிழக்குப் பகுதியில் ஆரம்பித்து தென்மேற்குப் பகுதியில் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டிருந்தது கிழக்குப் பகுதியில் முப்பத்தேழு வரி எழுத்துக்களும் தெற்குப்பகுதியில் முப்பத்தாறு வரிகளும் மேற்குப்பகுதியில் முப்பத்தேழு வரிகளும் காணப்பட்டன. தூணில் மூன்று பக்கங்களிலும் கிடைத்த கல்வெட்டுப் பகுதி முதலாம் இராஜ இராஜனின் மகனாகிய முதலாம் இராஜேந்திரனின் 1012 கிபி -1044 மெய்கீர்த்திப் பகுதியாகும்

மெய்கீர்த்திப் பகுதி என்பது அரசர் தமது காலங்களில் மேற்கொள்ளும் வெற்றிகரமான படையெடுப்புகளையும் தம் கால பிற சிற்பான வீரமிக்க நிகழ்ச்சிகளையும் குறிக்கப்படுகின்ற பகுதியாகும்.

இக்கோயிலுக்குச் சொந்தமான தூண் கல்வெட்டு அதன் எழுத்து வளர்ச்சி அடிப்படையிலும் கூறும் பொருளின் அடிப்படையிலும் அவதானிக்கும் போது இற்றைக்கு ஏறத்தாழ ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் பொறிக்கப்பட்டதாகும் என்பார்கள் அறிஞர்கள்

சமகாலத் தென்கிழக்காசிய பேரரசுடன் போரடி இந்துசமுத்திர வர்க்கத்தில் தம்மாதிக்கத்தை ஏற்படுத்த விரும்பிய சோழர் இலங்கையை கைப்பற்றிய போது சிறப்புமிக்க துறைமுகமாக விளங்கிய திருகோணமலை துறைமுகத்திற் கவனம் செலுத்தினர். இதனால் இலங்கையின் வேறு எந்த மாவட்டத்தைக் காட்டிலும் திருகோணமலை மாவட்டம்

சோழரின் கூடியளவு கவனத்தை ஈ்த்த மாவட்டமாக விளங்கியது.

பிறசான்றுகள் மாத்திரமன்றித் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இதுவரை கிடைத்துள்ள அதிகளவிலான சோழர்காலக் கல்வெட்டுக்களினால் இக்கருத்து உறுதிப்படுத்தப்படும். இந்தவிதத்தில் பத்திரகாளி அம்மன் கோயிலிலுள்ள சோழர்காலக் கல்வெட்டு திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குரிய சோழர் காலக் கல்வெட்டுக்களின் தொகையை அதிகரித்து எமது மேற்படி கருத்தினை மேலும் வலுப்பெறச் செய்கின்றது என்ற விதத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இவ்வாறு கலாநிதி செ. குணசிங்கம் இக்கல்வெட்டுபற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளார்.

ஸர்வ மங்கல மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே த்ரியம்பகே கௌரி நாராயணி நமோஸ்துதே

- தேவி மகாத்மியம்-

(எல்லா மங்களங்களிலும் மங்களப் பொருளாய்
விளங்குபவளே!

எல்லா நன்மைகளையும் அளிப்பவளே!

எல்லா ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்விப்பவளே!

சரணடைதற்குரியவளே! நாராயணி தேவியே உனக்கு
நமஸ்காரம்.)

காவல் தெய்வம் காளி

திருக்கோணமலையில் கோணேசர் ஆலயத்தைச் சூழ்ந்து எல்லைக் காளியம்மன் கோயில்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

திருக்கோணமலை பத்திர காளி அம்மன் உப்பு வெளிக் காளி, பறையன் குளம் எல்லைக் காளி, படுக்கைப் பத்திர காளி, சம்பூர் பத்திர காளி, பாலம் போட்டாறு பத்திர காளி, திருக்கோணமலை மாரியம்மன், தம்பலகாமம் முத்துமாரியம்மன், நிலாவெளி முத்துமாரியம்மன், மாங்கிணாய் மாரியம்மன், சல்லி முத்து மாரியம்மன், கிளிவெட்டி முத்து மாரியம்மன் என்பன கோணேஸ்வரத்தில் உள்ள காளி கோயில்களாகும்.

சோழ மன்னர்கள் இலங்கையில் ஆட்சி செலுத்திய காலத்தில் கோணேஸ்வரத்தில் இவ்வாறு பல எல்லைக் காளிகள் அமைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறாக அமைந்துள்ள காளி கோயில்களில் திருகோணமலைப் பத்திரகாளி கோயில் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. வெள்ளம், சூறாவளி, கடல் கோள், கலாச்சாரப் படையெடுப்பு இன்னோரன்ன அனர்த்தங்கள் நிகழ்ந்த போதும் திருக்கோணமலை மக்கள் தமது தனித்துவம் பேணி வாழ்வதுடன் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர். இது உண்மையிலே

அம்பாளின் அருட் கருணை என்று அவர்கள்
நம்புகின்றனர்.

இதனாலே பத்திரகாளி அம்பாள் எங்கள் காவல்
தெய்வமாகிறாள்.

நின்ற மிருந்துங் கிடந்து நடந்து நினைப்பதுன்னை
யென்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளெழு தாமறையி
னென்று மரும்பொரு ளேயரு ளேயுமையே யிமயத்
தன்றும் பிறந்தவ ளேயழி யாமுத்தி யானந்தமே.

ஆனந்த மாலென் னறிவாய் நிறைந்த வழுதமுமாய்
ஆனந்த மான வடிவுடை யாள்மறை நான்கினுக்குந்
தானந்த மான சரணார விந்தந் தவளநிறக்
கானந்த மாடரங் காலெம்பி ரான்முடிக் கண்ணியதே.

~ அபிராமி அந்தாதி ~

கோணையப்பனை நோக்கும் பிராட்டி

இறைவனை அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவாகக் கண்டவர்கள் நமது முந்தையர். இறைவியை இப்பாகத்தே வைத்திருப்பவன் என்பதால் அவன் பகவன் ஆனான்.

திருஞான சம்பந்தர் தான் பாடிய முதற் பாடலில் இறைவனை அர்த்த நாரீஸ்வரராகக் காண்கிறார்.

“தோடுடைய செவியன்,” என்று தன் பாடலைத் தொடங்குகிறார். தோடுடைய செவியன் என்று பாடவில்லை. இடப்பாகத்தில் இறைவி இருப்பதால் அச்செவியினை தோடு அலங்கரிக்க இறைவனை “தோடுடைய செவியன்” என்று பாடுகிறார்.

இதே போன்று திருக்கோணமலைப் பதிகத்தை தொடங்கும் போது “நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொலி அலம்பும் நிமலர்” என்று கோணநாயகனைப் பாடித் துதிக்கின்றார்.

கோணேசப் பெருமானின் ஒரு திருவடியில் ஆண்கள் அணியும் திருக்கழலும் மற்றைய திருவடியில் பெண்களின் அணிகலனான சிலம்பும் காணப்படுவதாகப் பாடுகிறார். கோணேசப் பெருமானை சம்பந்த நாயனார்

அர்த்த நாரீஸ்வரர் திருத் தோற்றத்தில் கண்டு
பேருவகை மேலிடப் பல பாடல்கள் பாடிப் பரவுகிறார்.

இந்தப் பின்னணியில் பத்திரகாளி அம்மன்
கோயில் பாடல் பெற்ற கோணேசர் திருக்கோயிலினை
நோக்கியவாறு அமைந்துள்ள திருவருட் சித்தத்தினை
நினைந்து நினைந்து பெருமகிழ்வடைகிறோம்.
இதனாலே இக்கோயிலின் திருவருட் சிறப்பு
பன்மடங்காகிறது.

“அண்ட மெல்லாம் நிறைந்தவளே!
ஆத்தாளே திரீகூலி அம்மையே!- தனி
மண்டலம் அமைத்து வாழ்பவளே!
மகாதேவி, காளி, பகவதி கருணாகரி
வந்த வினை தீர்த்தருள்வாய் வாகினி-நீ
பந்தமுடன் உன் பதம் பணிந்தோம்
பராசக்தி நீ வந்தருள்வாய்
மீனாட்சி, காமாட்சி, விசாலாட்சி,
சாமுண்டி மகமாயி சங்கரி!
அங்காள பரமேஸ்வரி, ஆதிபரா சக்தி தாயே!”

- பால குரியன் -

மதனுடை நோன்றாள்

ஓர் அழகான பெண் தன் கூந்தலை முடியாமல் விரித்தவாறு செருக்குடன் இக் கோயில் முன்னே கடந்து சென்றாள். உடனே அவள் தலை ஒரு புறந்திரும்பி விட்டது.

பல வைத்தியர்களை நாடினாள். பல வகையான மருத்துவம் செய்து பார்த்தாள். ஆனாலும் நோய் குணமடையவில்லை. மிகவும் மன வேதனையுடன், தன் பிழை உணர்ந்து, இறைவியை நினைந்து நினைந்து கண்ணீர் உகுத்தவாறு நித்திரைக்குச் சென்றாள்.

இறைவி அவள் முன்னே தோன்றினாள். “நாளை எனது சந்நிதிக்கு வா. அங்கே உனது முடியை நறுக்கி எனது சிரசுக்குத் தா. அப்போது உன் நோய் தீரும்” இப்படிச் கூறினாள் பத்திரகாளி.

இதைக் கேட்ட அப்பெண் அதிகாலை எழுந்தாள். நீராடிப் பத்திரகாளி சந்நிதி சென்றாள். கூரிய கத்திக் கோலைக் கையில் எடுத்துச் சென்றாள். தனது கூந்தலை நறுக்கினாள். அப்பாளுக்கு ஈந்தாள். சாம்பிராணி வாடை எங்கும் பரவியது அப்பெண்ணின் நோயும் அகன்றது.

பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த இத்தகவலை திருக்கோணமலை பத்திரகாளி அம்மன் காவியத்தில் காண்கிறோம். இப்பாடலைப் பாடியவர் வைத்தியர் வ.கோ.வேலுப்பிள்ளை என்பவர். இச் சம்பவத்தை விளக்கும் முன்று பாடல்கள் இதோ:-

ஈமென முழுகுதலை கூந்தல் முடியாமல்
 ஏகியே பொருபெண் உனது வாசல்
 தீர்முடன் தாவிவர அயலவர்கள் கண்டு
 தீங்கேது மணுகுமடி கூந்தல் முடியெண்ண
 வீர்முடன் கேளாமல் உன்வாசல் பார்த்து
 விரைவாக ஏகின்ற வேளை நீர் அவளின்
 சீரான சென்னியோர் பக்கமது வைத்தாய்
 செவ்வியே தேடரிய காளி யெந்தாயே!

உற்ற வினையாலே அவள்மெத்தவுங் கலங்கி
 உலகபிணி யிதுவெனவே பலவகை புரிந்த
 குற்றமதால் வந்தவினை யென்று நினையாமல்
 கோதையவள் படுமவதி பார்த்து நீயிரங்கி
 சுற்ற மனமாகி யவள்முன் பேகிநின்று
 தோகையே நாளையென் சந்நிதியில் வந்து
 முற்ற முடிவெட்டி நீயென்சிரசுக் கீந்தால்
 மோதுபிணி தீருமென மொழிந்த காளியரே!

ஊரவர்கள் அறிய இவள்விடியவு மெழுந்து
 ஓதரிய உன்னுடைய சந்நிதியில் வந்து
 கூரிய கத்தரிக்கோல் கையில் கொண்டு
 கோதைதன் கூந்தல்தனை வெட்டியுனக் கீந்து
 பூர ஒளி பரவவே சாம்பிறாணி வாடை
 புகையெங்கும் வீசிவரப் பூவை பிணிதீர்த்து
 கூரிய மகிழ்வோடு தன்மனை புகவிலையோ
 குற்றமே பொறுத்தனையாள் காளியென் தாயே!;
 அகந்தைதனை ஒழிக்கும் அற்புதம் இதுவன்றோ!

இதை மதனுடை நோன்றாள், செருக்கினை அழிக்கும்
அம்பாள் திருவடி என்று ஆன்றோர் விளக்குவர்.

அம்பாள் தேவஸ்தானம்

ஓர் ஆலயத்தின் வளர்ச்சி சிறப்பு
அவ்வாலயத்தின் குருக்களின் ஆளுமை பங்களிப்பு
தியாக உணர்வு ஆகியவற்றில் தங்கியுள்ளது.

திருக்கோணமலைப் பத்திரகாளிகோயிலைப்
பொறுத்தளவில் அவ் ஆலயம் நாளுக்கு நாள்
நிமிடத்துக்கு நிமிடம் முன்னேறி வருவதையும்
அபிவிருத்தியடைவதையும் கண் கூடாகக் காண்கிறோம்.
காளி கோயிலில் மக்களுக்கு உள்ள பயபக்தி ஒரு
பெரு வெள்ளமாக கரை புரண்டு ஓடுகிறது.
இவற்றுக்குக் காரணம் இவ்வாலயக் குருக்கள் பிரம்மஸ்ரீ
சோமஸ்கந்தக் குருக்களும், அவர் புதல்வன் பிரம்ம
ஸ்ரீ ரவிச்சந்திர குருக்களும் ஆகும்.

பிரம்ம ஸ்ரீ கு.சுவாமிநாதக் குருக்களின் பின்
இக்கோயிலை பிரம்ம ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தக் குருக்கள்
தனது 16 வது வயதில் பொறுப்பேற்றார். இக்கோயில்
கட்டிடம் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருந்த
போதிலும் அவருடைய பெரு முயற்சி காரணமாக
பல திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு 1933ம் ஆண்டு
கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. மேலும் பல கட்டிட
வேலைகள் செய்து மகாமண்டபம் கோபுர
மண்டபங்களை புணர் நிர்மாணம் செய்து 1947ம்

ஆண்டில் இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் செய்து வைத்தார். இதன் பின்னர் வசந்த மண்டபம் கட்டப்பட்டு 1962ம் ஆண்டு 3வது கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. 1979ம் ஆண்டு மேலும் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. 1980ம் ஆண்டில் சம்புரோட்டிஷண கும்பாபிஷேகம் மிக சிறப்பாக நடைபெற்றது. 1972ல் சித்திரத் தேர் மூன்றாம் மஞ்சமும் செய்யப்பட்டன. 1981ம் ஆண்டில் தேராலயமும் கட்டப்பட்டது.

பிரம்ம ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தக் குருக்கள் இயற்கை எய்திய பின்னர் அவருடைய புதல்வர் பிரம்ம ஸ்ரீ ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் இக்கோயிலைப் பொறுப்பேற்று அம்பாள் தேவஸ்தான ஆதீனகர்த்தாவாக அர்ப்பணத்துடன் பெரும் சேவையாற்றி வருகிறார்.

அம்பாளை அவர் தனது சொந்தத் தாய்போல் எண்ணி சேவை செய்கிறார். இரவு பகல் இக்கோயிலின் வளர்ச்சியில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து சேவை செய்வதால் இக்கோயிலின் சக்தி வலுப்பெற்று காளி ஆச்சி இவ்வூர் மக்களைப் பாதுகாத்து வருகிறார்.

நாயகியே நல்லமுதே

உலகம்துளிர உவப்புடனே
உய்வளித் துணர்வுட் டென்னம்மே
திலகம் திகழும் நுதலுடையாய்
திருநிறை யெனசெல்வப் பேறே
உலகம் புகழும் உத்தமியே
உணர்தற் கரிய மெய்ப்பொருளே
அலகில் கோணைப் பதியமரும்
ஆதிபத்ர காளியம்மையே

திகழ்தரு பொற்சிங்கா தனம்சேர்
அமிர்த வல்லியே என் னரசே
செகமே முழுனதுபுகழ் பரவு
மலர்வனத் தறுகவலை யறுத்தநீ
யிகபர மிரண்டுமளித் திடுமின்
னமுதே கரும்பேஇளங் குயிலே
புகழ்மிகு திருக்கோண மலைவாழ்
ஆதிபத்ர காளி யம்மையே.

அழகுடை அம்மையே அன்பரெலாம்
பணிந்து போற்றும் தையலே
பழையநற் பரையே பார்வதியே
பக்தர்க் கிரங்கும் தாயே
தொழுதெழு முன்னவர்க் குற்றபெரும்
தொல்லை களைந்திடு அன்னமாய்
பழுதிலாத் திருக்கோணமலைவாழ்
ஆதிபத்ர காளி யம்மையே.

பழுதிலா முழுமதியே பரவுவார் தனநிதியே
 தொழுதிடு மடியவருளத் துறையும் நாயகியே
 எழுத மறையெனவே அந்தணர் போற்றிடுமோர்
 அருள்நிறை நற்செல்வமே அமுதே என்னுயிரே
 செழுமைசேர் அழகுமிளிர் வதன மனோகரியே
 சிந்தாகுலந் தீர்க்கும் தாயே அதம்பிகையே
 முழுமதி நிகரழகு செறிதிருக் கோணமலை
 வாழும் ஆதிபத்ர காளி யம்மையே.

நிறைந்தநற் தவப்பேறே நெற்றிக்கண்
 ணுடையதொரு பொற்கொடியே
 பொறையெனும் பொற்பிற்கோ ரணிகலமே
 பொன்னரசே மெய்த்தவமே
 நறையொழுகு தாரணியும் மங்கையே
 நல்லதொரு மாமருந்தே
 மறையவ ருறைதிருக்கோ ணமலைவாழ்
 ஆதிபத்ர காளி யம்மையே.

இப் பாக்கள் கவிஞர் சந்திரசேகரம்பிள்ளை
 ஜெயச்சந்திரன் அவர்கள் யாத்த அன்னை புகழ் நூலில்
 காணப்படுகின்றன. அவர் இப்பாடல்களை
 திருக்கோணமலை பத்திர காளி அம்பாள் மீது 1971ம்
 ஆண்டு கொடியேற்ற விழாவில் அரங்கேற்றினார் என்பது
 குறிப்பிடத்தக்கது.

மறக்கருணை

ஒரு காலத்தில் அக்கோயில் பூசகர் ஒருவர் பூசையினை முடித்துக் கொண்டு இரவு திருக் கதவைப் பூட்டித் தன்வீடு சென்று விட்டார். வீடு சென்று பின்னர் தன் மகனைக் காணாது திகைத்துப் போனார். எங்கும் தேடியும் மகனைக் காணவில்லை. எனவே திரும்பி அவர் ஆலயம் சென்று மகனைத் தேடினார். மகன் ஆலயத்துள் இருப்பதை அறிந்தார். பூசை முடிந்து திருக்கதவை அடைத்த பின்னர் கதவைத் திறப்பது ஆகம விதிகளுக்கு முரணானது என்பதை உணர்ந்து மறுநாட் காலை வந்து மகனை அழைத்துச் செல்வதாக முடிவு செய்தார். ஆனால் மனைவியோ இதற்கு இசையவில்லை. புத்திர பாசத்தினால் உந்தப்பட்ட அவர் மனைவி உடனே மகனை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று விடாப்பிடியாக நின்றாராம்.

இதனால் அடைத்த திருக்கதவை அந்தணர் திறந்தார். திறந்தது தான் தாமதம் வைரவர் அப்பிள்ளையை இரண்டாகக் கிழித்துப் போடுவதைக் கண்டார். இப்படியும் ஓர் அற்புதம்!

இது இறைவியின் மறக்கருணையை எமக்கு நினைவுபடுத்திற்று. புதல்வர்களைத் திருத்தப் பெற்றோர் கண்டிப்பதும், சில வேளைகளில் தண்டிப்பதும் இயல்பன்றோ. ஆனால் அக்கண்டிப்புக்கு ஊடாக, தண்டனைக்கும் ஊடாக பரிவுணர்ச்சியை நாம்

காண்கிறோம் அல்லவா! அது போன்றதே இறைவியின்
மறக்கருணையும். சிவஞான சித்தியாரில் உள்ள ஒரு
பாடல் மறக்கருணையை எடுத்தியம்புகிறது

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம்
புதல்வர்கள் தம்சொல் ஆற்றின்
வந்திபா விடின் உறுக்கி
வளாரினால் அடித்துத் தீய
பந்தமும் இடுவர் எல்லாம்
பார்த்திடின் பரிவே ஆகும்
இந்தநீர் முறைமை யன்றோ
ஈசனார் முனிவும் என்றும்

எழில் மாரித் தாய் :

காளி ஆச்சியின் கருணையை என்னென்போம். அவள் பக்தர்களை தேடிச் சென்று அவர்களின் துயர்களைவாள் பக்தர்களின் கனவில் அவள் தோன்றி அவள் செய்யும் காரியங்கள் பலவாகும்.

பிறநாடுகளில் வாழ்கின்ற திருகோணமலை மக்கள் பலர் இவ்வாறு அம்பாள் பொழியும் இன்னருளை நேரடியாகவும் அஞ்சல் மூலமும் குருக்களுக்கு அறிவிப்பதுண்டு.

கனவில் அவள் தோன்றி அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பாள். தைரியம் ஊட்டுவாள். பக்தர்களுக்காக அவள் பல தேசஞ் செல்வாள். கண்ணுறங்காமல் காளி ஆச்சி தன்னடியார்களைக் காத்தருள்வாள்.

எனது ஆசிரியப் பெருந்தகை கழகப் புலவர் சிவசேகரனார் தான் பாடியுள்ள காளி கவிமாலையில் திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்பாளின் அருட் திறத்தினை ஒலி நயத்துடன் பொருள் நயத்துடன் பக்திச் சுவை பரவப் பாடியுள்ளார்

“கனவில் அவள் செய்யும் காரியம் ஒன்றல்லக் கண்ணுறங்காள் தினமும் அவள் போகும் தேசம் பலவாகும் தேடிச் செல்வாள்”- என்று அவர் பாடுகிறார்.

பக்தர்கள் நினைத்த காரியம் செய்து வைப்பாள்
காளி ஆச்சி. தமது காரியம் சித்திக்க அவர்கள்
நேர்ந்து வைப்பார்கள். இழைகட்டுவார்கள். பின்னர்
நேர்த்திக் கடனைப் பூர்த்தி செய்வார்கள். பயபக்தியுடன்
பெண்கள் அடி அழிப்பர். ஆண்கள் அங்கப்பிரதட்சனை
செய்வர். இதனை கவிஞர் பெ.பொ.சி பாடுவதைப்
பாருங்கள்:-

“நேர்ந்து நினைப்பார் இழைகட்டி நிற்பார்
நினைந்தபடி ஈந்து மகிழும் இதயத்தாள்”

இக்கோயில் குருக்களும் அவரது தந்தையாரும்
இறைவிக்கு சாத்துப்படி செய்தால் அது கண்கொள்ளாக்
காட்சியாகும்- உள்ளம் அப்படியே லயித்துவிடும்.
அப்பாளுக்கு சந்தனக் காப்பு சாத்தும்போது அது ஒரு
தனியழகாகும். இதனைச் “சந்தனம் பூசி அபிஷேகம்
செய்யும் சாம்பவி” என்று பாடுகிறார் பெ.பொ.சி
அவர்கள்.

மழைக் காட்சியைக் கண்டதும் மணிவாசகப்
பெருமானுக்கு இறைவியின் இன்னருள் நினைவுக்கு
வருகிறது. மேகம் கடலில் இருந்து முகந்தெடுத்து
இறைவிபோல் கறுத்து அவள் சிறிய இடையினைப்
போல் மின்னி அவள் சுரக்கின்ற இன்னருள் போல்
மழை பெய்வதாக மாணிக்கவாசகர் பாடுகிறார்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ
 மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னி யவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்!

கடல் நீரைப் பருகிக் கார் நிறத்தைப் பெறும்
 மேகம் அம்பாளினை நினைவூட்டுகிறது. “காராகி
 ளங்கும் கறுத்தெழுந்து” மழை பொழிந்து அம்பாள்
 சுரக்கும் அருளை என்ன அழகாகப் பாடுகிறார்.

எங்கும் கலகலவெனச் சொரிந்து நிலத்தைக்
 குளிர்விக்கும் நின்னருள;” எனப் பாடுவது கண்டு
 இன்பறுகிறோம்

ஈற்றில் அம்பாளை “எழில் மாரித் தாய்” என்று
 ஏத்துகிறார் பெ.பொ.சி. அப்பாடல் இதோ:-

காராகி விண்ணில் கறுத்தெழுந் தெங்கும் கலகலவென
 நீராய்ச் சொரிந்து நிலத்தைக் குளிர்விக்கும் நின்னருளை
 ஏராளர் கூடியெழில் மாரித்தாயென் றிறைஞ்சி நிற்பார்
 பாராகி விண்ணாகிப் பாலிக்கும் பத்திர காளிகையே!

கறுத்த மேகம் காய்ந்த நிலத்தைத் தேடி, வாடிய
 பயிர்களை நாடிச் சென்று மழை பெய்வது போன்று
 அம்பாள் தனது பக்தர்களைத் தேடிச் சென்று இன்னருள்

பொழிவாள் என்ற பொருள் பொதிந்த சொற்றொடர்
“எழில் மாரித் தாய்”

திருகோணமலை ஈன்ற தீந்தமிழ்க் கவிஞர்
பெ.பொ.சிவசேகரனார் பாடிய நூறு பாக்களை
உடையது காளி கவிமாலை.

அவர் அம்பாளிடம் கிறுங்காத நேர்மை கோரிய
கவிஞன். அவர் அம்பாளிடம் இறைஞ்சியது
என்னவென்று பாருங்கள்.

அஞ்சாத நெஞ்சம் அயராதுழைக்கும் அருந்திறமும்
நெஞ்சார வாழ்த்தும் பெருநிலையும் ஈயா நீசரிடம்
கெஞ்சாத வாழ்வும் கிறுங்காத நேர்மையும் கேட்டுநின்றேன்
பஞ்சாட் சரத்தில் ஒளிவீசும் பத்திர காளிகையே!

கவிதை பிறந்த கதை

எனது ஆசிரியர் பெருந்தகை சிவசேகரனார்
தனது “காளி கவிமாலை” பிறந்த கதையைக்
கூறுகிறார், இதோ:-

“காளி கவிமாலை” என்னுடைய பாடல்கள்
என்று யாரும் நினைத்துவிடக் கூடாது. நான் கருவி
மாத்திரமே. பத்ரகாளி அம்பாள் மீது நான்
கொண்டிருக்கும் அளவு கடந்த காதலே இப்பாடல்
தோன்றுவதற்குக் காரணமாகும்.

அம்பாளிடத்து நான் வைத்திருக்குங் காதல் பாட்டாக உருவெடுப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் ஐயா அவர்கள். அவர் வேறு யாருமல்லர், திருக்கோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தான ஆதீனகர்த்தாவும் காளி உபாசகருமாகிய பிரம்மஜீ சு.கு.சோமஸ்கந்த ஐயர் அவர்களே. ஐயா அவர்களும் அவர் மைந்தன் என் அன்புக்குரிய மாணவன் பிரம்மஜீ சோ.ரவிச்சந்திரன் அவர்களும் தான் இக் “காளி கவிமாலை” நிறைவேறுவதற்கு என்னைக் காணும் போதெல்லாம் தூண்டி நின்று ஊக்கம் அளித்தவர்கள் ஆவர். அவர்களை நான் ஒரு போதும் மறக்க முடியாதபடி அவர்கள் என்னுள்ளத்தில் இடம் பெற்று விட்டார்கள். அவர்களுக்கு என் ஆழ்ந்த நன்றி.

இப்பாடல்கள் சித்தார்த்தி வருடம் தை மாதம் 23ம் நாள் (6-2-80) அருண்மிகு பத்திரகாளி அம்பாள் புனராவர்த்தன சம்புரோஷண மகா கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்த போது நிறைவெய்தியது.

இக் “காளி கவிமாலை” யில் நூறு பாடல்கள் உள்ளன. முழுவதும் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்தவை. கவிதை யாவும் அம்பாள் புகழ் பேசுபவை. பாடி வந்தால் உள்ளந் தூய்மையாகி தேவி உறையும் வாசஸ்தல மாகி விடும். உங்களால் முடிந்த அளவுக்கு ஒன்றையோ, பலவற்றையோ அல்லது முழுவதையுமோ மண்பாடம் ஆக்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நினைவு வரும் போதெல்லாம் பாடி மகிழுங்கள் அதுவே போதும்.

திருவிளக்குப் பூசை

கன்னியருக்கும் சுமங்கலிப் பெண்களுக்கும் உரிய சிறப்பு வழிபாடு திருவிளக்குப் பூசை ஆகும்.

இறைவனை ஒளி வடிவாகக் காணும் அடியார்கள் திருவிளக்குப் பூசையில் ஈடுபடுவர். திருவிளக்குப் பூசையின் பயனாக சகல மங்களங்களும் கை கூடும்.

திருவிளக்கின் நுனியில் விநாயகர் அமர்ந்துள்ளார். விளக்கின் அடிப்பாகம் தாமரை மலராக அகன்று இருத்தல் பிரம்மாவைச் சுட்டும். விளக்கின் தண்டுப் பாகம் திருமாலைக் குறிக்கும் மேலேயுள்ள அகல் பாகம் கெங்காதரணைக் குறிக்கிறது. திரிவைக்கும் கண்கள் ஐந்தும் பஞ்ச முகத்தைக் குறிக்கும் என்பர் ஞானியர்.

தீபத்தின் மஞ்சள் நிறச் சுடர் மகாலக் குமியையும், சுடரில் காணும் நீலநிறத்துப் பிரகாசம் கலைமகளையும், சுடரின் சூடு துர்க்கா தேவியையும் குறிப்பதாக சமய அறிஞர்கள் விளக்குவர்.

பித்தளை விளக்கில் நெய்விட்டு பஞ்சத்திரியிட்டு தீபம் ஏற்றுவது நலம் தரும். இவ்வழிபாட்டினால் கன்னிப் பெண்களுக்கு மாங்கல்ய பாக்கியமும் , சுமங்கலிகளுக்கு சகல மங்களங்களும் கைகூடும்.

அன்னையை வழிபட்ட ▲ ஆதி சங்கரர் ▲

ஆதி சங்கரர் குருகுல வாசம் செய்கின்றார். வீடு வீடாகச் சென்று பிச்சை கேட்டார். “பவதி பிஷாம் தேவதி” என்று கூறினார். இப்படியாக ஓர் ஏழை வீட்டு வாயிலுக்குச் சென்றார்.

அவ்வீட்டு இல்லத்தரசியிடம் கொடுப்பதற்கு வசதியில்லை. ஆனால் மனம் இருந்தது. ஒரு நெல்லிக் கனியைக் கொடுத்தார். ஏழ்மையில் வாடும் இப்பெண்ணின் தயாள சிந்தையைக் கண்டிரங்கினார் ஆதி சங்கரர். அவளது வறுமையைப் போக்கி வளமான வாழ்வு கொடுக்குமாறு ஆதி சங்கரர் அம்மையை வேண்டுகிறார். கனகதாரா ஸ்தோத்திரத்தைப் பாடுகிறார்.

என்னே அதிசயம்! இரக்க சிந்தனையுடைய அப்பெண்மணிக்கு அன்னை இரங்கினாள். தங்க நெல்லிக்கனிகளைச் சொரிந்தாள். திருவிளக்குப் பூசை, அஷ்டலக்ஷ்மி பூசைகளை நாம் நினைந்தோறும் அன்னையின் அருளை நினைக்கிறோம்.

திருவளங்கு திருந்தாகு

அன்பே தகளியாய் ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியாய் - நன்புருகி
ஞானச் சுடர் விளக்கு ஏற்றினேன்
ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான்

பூதத்தாழ்வார்

ஊனுடம்பு வீடாக, உள்ளம் தகளியாக,
உணர்வு நெய்யாக, உயிர் திரியாக ஞானம் பெற்ற
ஒளியை ஏற்றினால் இறை தரிசனம் கிட்டும். மங்களம்
மனையொங்கும் தங்கும் என்பது பொருள்.

விளக்கினை ஏற்றி வெளியை அறிமின்
விளக்கின் முன்னே வேதனை மாறும் என்பார் திருமுலர்.

விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்நெறி
ஞானமாகும் என்பார் அப்பரடிகள்.

திருவிளக்கு தொண்டர் கலியனார்

கலியநாயனார் சரிதை திருவிளக்கு வழிபாட்டினை நன்கு விளக்கும் அவர் திருவொற்றியூர் கோயிலின் உள்ளேயும் வெளியேயும் பெருந்தொகையாக திருவிளக்குகளை ஏற்றித் திருவருட்பணி செய்தார்.

அவர் ஒருகால் ஏழையானார். செக்காட்டி எண்ணெய் பெற்று கோயிலில் திருவிளக்கேற்றினார். வறுமை மேலும் அதிகரிக்க, எண்ணெய் வாங்கி விளக்கேற்றித் திருத் தொண்டு செய்ய முடியாமை கண்டு அவர் மனமுடைந்தார்.

ஒருநாள் திடீசங்கற்பத்துடன் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். தனது இரத்தத்தை எண்ணெயாக ஊற்றி விளக்குகளை ஏற்றுவதே அவரது முடிவாகும்.

கோயிலைச் சுத்தம் செய்து அகல் விளக்குகளை ஒழுங்காக வரிசைப்படி அமைத்தார். திரிகளை ஒவ்வொரு விளக்கிலும் இடார். விளக்கிடும் தொண்டு இல்லையேல் அடியேனும் இல்லை இப்படி உறுதி கொண்டார்.

வாளெடுத்துத் தன் தொண்டையை அரிந்தார். தன்னுதிரத்தால் விளக்கேற்ற முனைந்தார். இறைவன் கலியனாரின் கையைப் பிடித்துத் தடுத்தார். அவருக்கு முக்தி கொடுத்தார். இங்கு திரு விளக்குப் பூசையின் சிறப்பினைக் காண்கிறோம்.

தீபந் தூண்டிய சுண்டெலி

வேதாரணிய திருத்தலத்தில் வேதபுரீஸ்வரன் கோயிலில் நிகழ்ந்த அற்புதம் திருவிளக்கு வழிபாட்டின் சிறப்பினை எடுத்தியம்புகிறது.

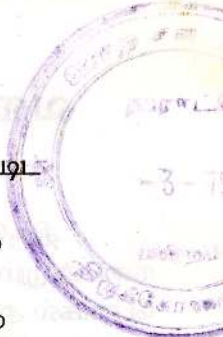
அக்கோயிலின் திருவிளக்கு ஒளிவிட்டு எரியவில்லை. அது நெய்யூற்றி ஏற்றிய திருவிளக்கு. நெய்யின் மணத்தை நுகர்ந்த எலி நெய்யினை உண்டு மகிழும் நோக்குடன் திருவிளக்கில் ஏறித் தகளியை அடைந்தது.

நெய்யினை உண்ணும் போது எலி தன் மூக்கினால் எதிர்பாராத விதத்தில் திரியை நுகர்த்தியது. தூண்டியது. திருவிளக்கு தீபமோ பிரகாசமான ஒளியுடன் எரியத் தொடங்கியது.

திருவிளக்கு ஏற்றும் கருத்து எலிக்கு இருக்கவில்லை, ஆயினும் இறைவன், அவ்வெலிக்கு பெறும்பேறு அளித்தான். அடுத்த பிறப்பில் அது மகாபலி சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்தது.

இச்செய்தியினை, திருவிளக்கு வழிபாடு தொண்டு ஆகியவற்றின் சிறப்பினைக் கூறப் போந்த அப்பரடிகள் தனது தேவாரத்தில் பாடுகிறார்.

நிறைமறைக் காடுதன்னில்
நீண்டெலி தீபந்தன்னை
கறைநிறத்தெலி தன்முக்குச் சுட்டி
கணன்று தோன்ற
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும்
நீண்டவான் உலகமெல்லாம்
குறைவறக் கொடுப்பார் போலும்
குறுக்கை வீரட்டனாரே!

இவ்வாறு திருவருட் சிறப்புடைய திருவிளக்குப் பூசை
பத்திர காளி அம்மன் கோயிலில் சிறப்பாக
நடைபெறுகிறது.

* * * * *

அன்னை அன்னை என்றால் போதும்
அவளே வருவாள் பாலுட
என்னை உன்னை ஏந்தி எடுப்பாள்
இன்பத் தமிழில் தாலாட்ட
மன்னும் காங்கை காசிக் கரையில்
மலர்ந்தது மாதா அரசாட்சி
பின்னும் என்ன உலகம் முழுதும்
பெறும்பேர் சக்தி விசாலாட்சி!

- கவிஞர் கண்ணதாசன் -

* * * * *

வளம் பல நல்கும் வைகாசிப் பொங்கல்

திருகோணமலை பத்திரகாளி கோயிலில் நடைபெறும் இன்னொரு சிறப்பு நிகழ்ச்சி வைகாசிப் பொங்கல் ஆகும். அன்று இரவு பக்தர்கள் கோயிலில் குழுமி வீதியில் செய்யும் பொங்கல் ஒரு சமூக கலாச்சார இணைப்பை நமக்கு நினைவுட்டும்.

சைவத்தின் வளர்ச்சிக்கு பாரிய சேவையாற்றி உள்ள சைவசித்தாந்த சிகாமணி சைவப்புவர் இ.வடிவேல் அவர்கள் இக்கோயிலில் இடம் பெறும் வைகாசிப் பொங்கல் பற்றி மிக அழகாகத் தனது “திருகோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள்” என்ற நூலில் விளக்குவதைப் பாருங்கள்:-

வைகாசிப் பூரணை வரும் தினம் எதுவோ அதற்கு முன்னர் வரும் திங்கட்கிழமை ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் கோவிலில் பொங்கலும், இந்தத் தினத்திற்கு முன்னர் வரும் திங்கட்கிழமை பாலம் போட்டாற்றுப் பத்தினியம்மன் கோவிற்பொங்கலும், இத்தினத்தை அடுத்து வரும் வாரத்தில் செவ்வாய்க்கிழமை சல்லியம்மன் கோவில் பொங்கலும் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த ஒழுங்கு பண்டுதொட்டு நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றது. இதனால் வைகாசி மாதம் முழுவதும் திருகோணமலையில் சக்தி வழிபாடு பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கியிருப்பதைக் காணலாம்.

பத்திரகாளியம்மன் பொங்கல் ஆலயத்தைச் சுற்றி வீதியில் நடைபெறும். பொங்கலுக்குரிய இடம் பிடிப்பதில் மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் முந்திக் கொள்வார்கள். அன்றிரவு ஆலய வீதி முழுவதும் யாகசாலை போல் காட்சியளிக்கும். புகை மண்டலம் இருளை மூடி இருண்டு நிற்கும். அக்கினி தேவன் வீதியெங்கும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பான். மக்கட் கூட்டம் வீதியில் எஞ்சியுள்ள இடங்களை மூடியிருப்பார்கள். அம்பாளின் பொங்கல் மண்டப வாசலில் வெளியில் நடைபெறும் அடியார்களின் பொங்கல் வீதியெங்கும் நடைபெறும். அம்பாளின் பொங்கற் பிரசாதமும் அடியார்களின் பிரசாதமும் தேவிக்குப் படைக்கப்பட்டு பூசை நடைபெற்றுப் பொங்கல் விழா நிறைவேறும். வெண்மணல் பரந்த வீதி காலையில் கரிக்குவியல்களால் மூடுண்டு கிடப்பதைக் காணலாம்.

ஆத் தாளை யெங்க ளபிராம வல்லியை
பண்டமெல்லாம்

பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத் தாளைப் புனியடங்கக்
காத்தாளை யங்குச பாசாங் குசமுங் கரும்புமங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழுவார்க்கொரு
தீங்கில்லையே

- அபிராமி அந்தாதி -

சுகப் பிரசவம்

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க வைகாசிப் பொங்கல் நன்னாளில் தமது குடும்பத்துக்கு திருகோணமலை பத்ரகாளிஅம்பாள் நல்கிய அருளை ஒவ்வொரு வைகாசிப் பொங்கல் நன்னாளிலும் ஒரு பக்தர் அன்புடன் நினைவு கூறுகிறார்.

அவர் தான் திரு கே தர்மகுலராசா அவர்கள் நிலாவெளி தந்த எழுத்தாளர் கவிஞர். அந்த நண்பர் தனக்கே உரிய இனிய நடையில் இந்த அற்புதத்தை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார். இதோ சுவையுங்கள்.

எனது மனைவியை முதலாவது மகப்பேற்றுக்காக திருக்கோணமலை வைத்தியசாலையில் அனுமதித்து மூன்று நாட்கள் கடந்தும், பிரசவ வேதனை அதிகரித்துக் கொண்டு போனதே தவிர பிரசவம் நடைபெறவில்லை.

அதன் காரணமாக சத்திர சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமெனக் கூறிய “டாக்டர்கள்,” 1979 யூன் மாதம் 4ம் திகதி மாலை மூன்று மணியளவில் அம்புலன்ஸ் வண்டி மூலம் அனூராதபுரம் வைத்திய சாலைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அம்புலன்ஸில் என்னை அழைத்துச் செல்ல மறுத்து விட்டனர்.

மறுநாள் காலையில் தான், அனூராதபுரத்திற்கு பஸ். என்ன செய்வதென்று தெரியாது மனஞ்

சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளை, எமது குடும்ப ஆலோசகராகவும், அன்பராகவும் திகழ்ந்து வந்த மதிப்புக்குரிய சிவசப்பிரமணியம் ஐயா அவர்களின் திரு உருவம் மனதில் தோன்ற திருக்கோணமலை, அருணகிரி வீதியில் அமைந்திருந்த அவரின் இல்லத்திற்குச் சென்றேன்.

ஐயாவைக் கண்டு அவரிடம் விடயத்தைக் கூறிய போது, அங்கு நின்றிருந்த அவரின் அக்காவான போற்றுதலுக்குரிய சிவகாமி அம்மா, “மகனே கவலைப்படாதே, இன்று பத்திரகாளி அம்பாளின் பொங்கல், பாணை ஏற, அங்கே குழந்தை சுகமாகப் பிறக்கும்,” என்று சொன்னார். அந்த வாக்கைக் கேட்டதுமே, சஞ்சலப்பட்டும், கவலைப்பட்டும் கொண்டிருந்த என் மனதில் அம்பாளே கூறிய அருள்வாக்குப் போல, சாந்தியும் திடசங்கற்பமும் ஏற்பட்டது.

உடனேயே ஆறு மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்த எனது சொந்த ஊரான நிலாவெளிக்குச் சென்று, மாற்று உடுப்புக்களும் எடுத்துக் கொண்டு, எனது மனைவியின் தாயாரையும், தம்பியையும் அழைத்துக் கொண்டு அன்றிரவு சிவகாமி அம்மாவின் வீட்டிலேயே தங்கி நின்று மறுநாட் காலை முதல் பஸ்சில் அருராதபுரஞ் சென்று வைத்திய சாலையை அடைந்தோம். மதியம் பன்னிரண்டு மணிக்கே வார்ட்டினுள் செல்ல அனுமதித்தனர். அங்கே கட்டிலருகே என் மனைவி நின்று கொண்டிருந்தாள். எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம்!

பிரசவ வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்தவள் சத்திர சிகிச்சை தான் ஒரே வழி என்று இங்கே அனுப்பி வைக்கப்பட்டவள் எப்படி இவ்வளவு விரைவில் சுகமாகி எழுந்து கட்டிலருகே நிற்கிறாள்? என வியந்து அருகில் சென்ற போது மனைவியின் கட்டிலில் அழகான புத்தம் புதிய மலராக ஆண் குழந்தை ஒன்று. அதைக் காட்டி “நேற்று இரவு சுகமாக பிறந்திட்டான்,” என்றாள். அவளது முகத்திலோ தாய்மையின் பூரணமான ஒளி வீசியது. எனக்கோ, என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. எனது மனைவியோ தொடர்ந்து, “ஒப்பீசன் செய்ய வேண்டுமென இரவு ஏழுமணிபோல் தியேட்டருக்குள் கொண்டு போனார்கள். டாக்டர் வயிற்றை அமர்த்திப் பார்த்து விட்டு இதனைப் பெற வைக்கத் தெரியாமலா இங்க அனுப்பினவையள் என்று கூறியபடி வயிற்றினைச் சரி செய்தார்.

சிறிது நேரத்தில் மயக்கம் வருமாப் போல் இருந்தது, வெள்ளைச் சேலையுடன் யாரோ நடமாடுவது போல் தோன்றிற்று. கண் விழித்துப் பார்த்த போது இதே கட்டிலில் கிடந்தேன்; என்றாள்.

சிவகாமி அம்மா சொன்ன அதே வார்த்தை”இங்கே காளி ஆச்சிக்குப் பொங்கல் ஏற அங்கே குழந்தை சுகமாகப் பிறக்கும்;” அந்த அருள் வாக்கு நிறைவேறியதை எண்ணி மெய் சிலிர்த்து விதிர் விதிர்த்து அவ்வாக்கினை என் மனைவியிடங் கூறி ஆனந்தக் கண்ணீர் உகுத்தேன். அன்று மாலையே ரிக்கற் வெட்டி சுகமாக எமதில்லம் வந்து சேர்ந்தோம்.

அபிராமிப் பட்டரின் “அமாவாசையன்று
பௌர்ணமி வரும்;” என்ற வாக்கைக் காப்பாற்ற ஆதி
பராசக்தியே தனது தடாங்கத்தை வானில் வீசி நிலவைத்
தோற்றுவித்தது போல சிவகாமி அம்மாவின் வாக்கை
நிறைவேற்ற பத்திரகாளி அம்மாள் தான் சுகப்
பிரசவத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் என எண்ணி மெய்
மறந்து மனதார சிவகாமி அம்மாவையும், பத்திரகாளி
அம்மானையும் துதித்தோம்.

இன்றுவரை பத்திர காளி அம்மாளின் வைகாசிப்
பொங்கலில் கலந்து கொள்வதோடு ஆண்டுகள்
பதினெட்டுக் கடந்து இளைஞனாக வலம் வரும் எமது
மகனைக் காணுந்தோறும் மட்டுமல்ல, எப்போதுமே
சிவகாமி அம்மாவின் பசுமையான நினைவுகளோடு
வாழ்கின்றோம்.

கும்பவிழா

திருக்கோணமலையில் நடைபெறும் கும்பவிழாப் போல் இலங்கையில் வேறு எங்காவது நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. இவ்விழா இந்த ஆலயத்திற்கு மாத்திரம் உரிய சிறப்பு விழாவல்ல. விஜயதசமியன்று திருக்கோணமலையில் பரவலாகக் கும்பவிழா நடைபெற்று வருகின்றது. பிரித்தானியர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செலுத்தி வரும் காலத்தில் திருக்கோணமலையில் கடற்படைத் தளம் அமைக்கும் வேலையை ஆரம்பித்தார்கள்.

அத்தளத்தில் வேலை செய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து சீக்கிய மக்களையும், பஞ்சாபியர்களையும் அழைத்து வந்திருந்தார்கள். இஸ்லாமிய மதவழிபாடுடைய பஞ்சாபியர்கள், தமது மதபக்தியினாலும், நம்பிக்கையினாலும் தங்கள் நாட்டில் கடைப்பிடித்துவந்த விழாக்களை இங்கும் ஆரம்பித்தார்கள். “பஞ்சா” எடுத்தல் என்பது அவ்விழா. சந்தனக் கூடுகட்டி (தேர்போல் அலங்கரித்து அமைப்பது). அதில் பஞ்சா என்ற சின்னத்தை வைத்து வீதிதோறும் கொண்டு சென்று பெருவிழாவாகக் கொண்டாடினார்கள். இவ்விழாவுக்கு பல இடங்களிலிருந்தும் இஸ்லாமியர்கள் வந்து கலந்து கொள்வார்கள். பஞ்சா எனப்படும் விழா திருக்கோணமலையில் பல பள்ளிவாசல்களிலும் நடைபெற்றது. அவ்வவ்விடங்களிலிருந்து அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட பஞ்சாக்கள் (கரகம் போல்

முக்கோணவடிவில் கட்டுவது) குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகளில், தற்போது இங்கு கும்பவிழா நடைபெறுவதைப் போல் வீதிகள் தோறும் கொண்டு செல்லப்படும். விழா முடிவில் அந்தப் பஞ்சாக்களை வில்வப் பத்திரர்க் கோணேசர் கோவிலுக்கு அருகிலிருந்த குளத்திலே போடுவார்கள். இதனால் பிற்காலத்தில் அந்தக் குளத்திற்குத் தக்கியாக் குளம் என்று பெயர் வந்ததாம். பஞ்சாபியர் ஓய்ந்தம் முடிந்து தங்கள் நாட்டுக்குச் சென்ற பின் இவ்விழா அருகிக் கொண்டே வந்து தொடர்ந்து நடைபெறாமல் மறைந்து விட்டது. இங்குள்ள இஸ்லாமியர்கள் அதனைத் தொடர்ந்து நடத்த விரும்பவில்லை போலும்.

பஞ்சாபியர்களைப்போல் இந்துக்களாகிய சீக்கியர்கள் கும்பவிழாவை நடத்தினார்கள். சீக்கியரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கும்ப விழா அவர்கள் இந்த நாட்டை விட்டுச் சென்ற பின்னரும் இங்குள்ள இந்துக்களால் தொடர்ந்து விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. திருக்கோணமலை மாவட்டம் இந்துக்களின் குடியிருப்பாகப் பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றது. கோணசப் பெருமானுடைய தெய்வீக அருள் இப்பிரதேசமெங்கும் வியாபித்திருந்ததை ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஞானசம்பந்தப் பெருமான் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் பாடியருளினார். “கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை” என்பது அவருடைய திருவாக்கு.

திருக்கோணமலையில் இந்துக் கோவில்கள் நிறைந்திருந்ததால் சீக்கியர் ஆரம்பித்த சும்பவிழாவை, அவர்கள் இந்த நாட்டை விட்டுச் சென்ற பின்னரும் இங்குள்ள ஆலயங்கள் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றன. ஆலயங்கலிருந்த சும்பங்கள், கரகங்கள் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு பக்திபூர்வமாக அதே வேளையில் போபி மனப்பான்மையுடன் வீதிகளில் வலம் வந்து கொண்டிருக்கும்.

ஒரு ஆலயத்துக் சும்பம் இன்னோரு ஆலய சும்பத்தை எதிர்ப்படாமல் (எதிர்ப்பு ஏற்படாமலிருப்பதற்காக) வீதிகளில் வலம் வரும். இந்தக் சும்பம் கரகங்களை தாங்கி வருபவர்கள் ராஜமேளம் அடிக்கப்படும் தாளத்திற்கமைய ஆடிக் கொண்டு வருவார்கள். உடுக்கடித்துக் காவியங்கள், காவடிச்சிந்து பாடிக் கொண்டும் வருவார்கள். மங்கள மேளங்களும் வாசிப்பதுண்டு. சும்பம் கரகங்களைத் தாங்கிவருவோர் உருவேறி ஆடுவதுமுண்டு. அருள்வாக்குகள் கூறுவதுமுண்டு. விஜயதசமியன்று இரவு பூராவும் இவ்விழா நடைபெறும். சும்பம் கரகங்களை பயபக்தியுடன் வரவேற்க மக்கள் தத்தம் வீட்டு வாசல்களில் நிறைகுடம் வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஆலயத்திலுமிருந்து புறப்படும் சும்பம், கரகங்கள் மற்ற ஆலயங்களுக்குச் சென்று தரிசித்துக் கொண்டு மீண்டும் புறப்பட்ட இடத்தைப் போய்ச் சேர்வதுடன் இவ்விழா நிறைவுபெறும்.

கும்பம் எனப்படுவது பெரிய செப்புக்குடத்தில் வேப்பம் மரத்தினால் அகலமான அடித்தளம் அமைத்து சுமார் பத்தடி உயரத்திற்குத் தேர்போல் மரங்களாலும், வர்ணக் காகிதங்களாலும் அலங்கரித்துக் கட்டப்படுவது. கும்பத்தின் அடிப்பாகம் அகன்றும் மேலே போகப் போக ஒடுங்கியும் செல்லும். கரகம் செப்புக் குடத்தில் அம்பாளின் முகப்படம் வைத்து வேப்பம் பத்திரத்தினால் கட்டப்படுவது. எல்லா ஆலயங்களிலிருந்தும் புறப்படும் கும்பம், கரகங்கள் தத்தம் கோஷ்டியுடன் ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்பாள் ஆலயத்திற்கு வந்து தரிசிப்பார்கள் இவைகளைப் பார்ப்பதற்காக இவ்வாலயத்தில் மக்கள் திரளாகக் கூடி நிற்பார்கள்.

அன்று இவ்வாலயத்தில் “மானபு” திருவிழாவும் நடைபெறும். அம்பாள் ஆலயத்திற்கு எதிரேயுள்ள மைதானத்தில் மானம்புத் திருவிழாவுக்காக எழுந்தருளுவார். அவ்விடத்தில் கோணேசர் கோவிலிருந்து மாதுமையம்பாளும், சிவன் கோவிலிலிருந்து விசாலாட்சியம்பாளும் வந்து மானபு விழா நடத்திச் செல்வர். இதுவும் இந்துக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பான சமய நிகழ்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றது.

இவ்வாறு சைவப் புலவர் வடிவேல் அவர்கள் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொடியேற்றத் திருவிழா

பங்குனி உத்தர நாளை தீர்த்தோற்சவ நாளாகக் கொண்டு கொடியேறி 10 நாட்கள் திருவிழாவும் நடைபெறுகிறது. கொடியேற்றத் திருவிழாவும் அதைத் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற 10 நாள் திருவிழாவும் மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன் நடைபெறுகின்றது. அடியார்கள் நோன்பிருந்து இப் பத்து நாட்களும் இறைவியை வேண்டி அருள் பெறுகின்றனர்.

இங்கு கொடியேற்ற விழாவைக் குறிப்பிடும் போது கொடியேற்றம் பற்றிய தத்துவம், சமய விளக்கம், மரபு ஆகியவற்றை சிந்திப்பது மிகப்பொருத்தமாக இருக்கும் எனது நண்பரும் சமய சேவையாளரும் பவள விழாக் கண்ட மூத்த எழுத்தாளருமான சிவநெரிச் செம்மல் வை.அநவரத விநாயக மூர்த்தி அவர்கள் கொடியேற்ற வைபவம் பற்றிக் கூறும் கருத்துக்களை இங்கு தர விரும்புகிறேன்.

“துவஜாரோகணம் என்னும் கொடியேற்றத் திருவிழா, இவ்வாலயத்தில் மிகவும் சிறப்பாகவும் ஆகம முறைப்படியும் நடைபெறுவது வழக்கம். மகோற்சவத்தை எவ்வித இடையூறுமின்றிச் செவ்வனே நடத்தி முடிப்பதற்கு ஆன்மாவானது மலநீக்கம் பெறுதற் பொருட்டு, திருவருளாகிய கொடியை ஏற்றுவதையே கொடியேற்றம் என்று கூறுகின்றோம்.

கொடியேற்றத்துக்கு முதல்நாள் அநுக்ளை, கிராமசாந்தி, வாஸ்து சாந்தி, மிருத் சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம் ஆகிய கிரியைகள் நடைபெறும். இவைகளினால் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் பலவித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் கிரியைகள் பற்றிச் சைவ மக்களாகிய நாம் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும் எனவே, இவற்றை சிறிது விளக்கிக் கூறுவோம்.

அநுக்ளை என்றால் உத்தரவு பெறுதல் என்பது பொருள். மகோற்சவத்தை எவ்வித இடையூறுமின்றிச் செவ்வனே நடத்தி முடிப்பதற்கு முழுமுதற் பொருளாக விளங்கும் விநாயகப் பெருமானைப் பூசித்து அவர் ஆசியும் அனுமதியும் பெற்று, பின்னர் சிவாசாரியார்கள் அந்தணோத்தமர்கள் என்போரதும் மூலமூர்த்தி முதலாகச் சண்டேசுவரர் இறுதியாகவுள்ள எல்லாத் தெய்வங்களுடையவும் ஆசியையும் அனுமதியையும் பெறுதல்.

கும்பாபிஷேகம், மகோற்சவம் ஆகிய விழாக்களில் நடைபெறும் கிரியைகளுள் கிராம சாந்தி முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இது ஆலயம் அமைந்திருக்கும் கிராமத்து மக்களது நன்மையின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் கிரியையாகும். இது ஆலயத்துக்குக் காவலாளியாக விளங்கும் வைரவ மூர்த்தியின் மூலமாக அவரது ஆதிக்கத்தின் கீழ் உள்ள ஏனைய அசுர இராட்சத தேவதைகளினால் வரும் கேடுகளைத் தவிர்ப்பதற்குச் செய்யப்படும். இது பெரும்பாலும் ஆலயத்தின் மேற்குப் புறத்தில்

நிகழ்வதாகும். வட கிழக்கில் அல்லது கிழக்குத் திக்கிலும் செய்யப்படலாம்.

வாஸ்து சாந்தி என்பது கிரியை, மந்திரம், விதி முதலியன யாவும் சுத்தி பெறுவதற்கு வாஸ்து புருடனுக்குச் சாந்தி செய்து அதன் பின்னர் தருப்பை, வைக்கோல் ஆகியவற்றோடு பலாசு, அரசு, அத்தி முதலிய மரங்களின் சருகுகளையும் சேர்த்துப் புருட வடிவமாகச் செய்து அதனைக் கொழுத்திய பின்னர் மண்டபங்கள், உள்வீதி வெளிவீதி எங்கும் இழுத்தும் சுத்திகரித்தல்.

மிருத் சங்கிரகணம் என்பது புற்று மண் எடுத்தலைக் குறிக்கும் கோயில் வளவிலோ, புண்ணிய தீர்த்தக் கரையிலோ, நந்தவனத்திலோ அல்லது வில்வ மரத்தடியிலோ முறைப்படி சுத்தமான புற்று மண் எடுத்து வந்து உலகிலே தானிய விருத்திக்கு முளையிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தல்.

அங்குரார்ப்பணம் என்பது (அங்குர-அர்ப்பணம்) முளை இடுதல் எனப் பொருள்படும். அதாவது ஏற்கனவே எடுத்த மண்ணைப் பாலிகை என்னும் மண் சட்டியில் வைத்து நவதானியங்களை பாலிற் கலந்து தூவி முளைக்கச் செய்தல்.

கொடியேற்ற விழாவன்று காலையில் மூல மூர்த்திக்கும் மற்றும் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். அதனைத் தொடர்ந்து

சிவாசாரியார் தமக்கும் யாகத்தில் பங்குபற்றும் ஏனைய சிவாசாரியார்கட்கும் காப்புக் கட்டுவதுடன் மூலமூர்த்திக்கும் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் அவரவருக்குரிய தானத்திலும் இரட்சா பந்தனம்(காப்புக் கட்டுதல்) என்னும் கிரியையைச் செய்வார். இதனுடைய நோக்கம் கொடியேற்றித் திருவிழா முடியும் வரை வெளியுலக உபாதைகள் ஒன்றும் இவர்களைத் தீண்டா என்பதாகும் பாவங்கள் எல்லாம் நாசமாதற் பொருட்டு கட்டுதல் என்பதே இதன் பொருள் இதனால் கிரியைகள் யாவும் சித்தியாகும்.

கொடியேற்ற விழாவில் கொடிமரம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இந்தக் கொடிமரம் சிவத்தின் வடிவாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்று சொல்லப்படுகின்ற மும்மலங்களாகிய பாசத்தை அறுத்து பசுவாகிய உயிர் அருட் சக்தியின் துணையுடன் பதியாகிய சிவத்தைச் சார்ந்து பேரின்பத்தில் திளைத்திருப்பதையே கொடிமரம் காட்டுகின்றது. கொடி உயிரைக் குறிக்கும். கொடிச் சீலையில் வரையப்பட்டுள்ள வாகனம்(சிங்கம்) அம்பாளுக்குரிய வாகனமாக இருப்பதோடு பசுவாகிய உயிரையும் குறிக்கும். கொடிச்சீலையைக் கொடிக்கம்பத்தோடு இணைக்கும் மஞ்சள் கயிறு அருட்சக்தியைக் குறிக்கும். இறைவனின் சக்தியாகிய அருளின் துணையோடு தான் உயிர் முக்தியடைய முடியும் எனவே, கொடி மரத்தின் உச்சியை கொடி அடைவதற்கு இந்தக் கொடிக் கயிறே பெரிதும் உதவுவதால் இதனை நாம் இறைவனின்

அருட்சக்தியாகவே கருத வேண்டும் தர்ப்பைக் கயிறு பாசத்தைக் குறிக்கும். தர்ப்பைக் கயிற்றோடு சேர்த்துப் பிணைக்கப்பட்ட கொடி தர்ப்பையின் உதவியினால் மேலே ஏறும். கொடிமரத்தின் உச்சியில் கொடி தங்கி விட தர்ப்பைக் கயிறு மட்டும் கீழே வரும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொடி மரத்தின் அமைப்பைப் பற்றி சிறிது விளக்கிக் கூறுவோம். கொடிமரம் மூலமுர்த்திக்கு நேராக கர்ப்பக் கிரக விமான உயரத்தின் அளவுக்கு அமைந்திருக்க வேண்டும், என்பது மரபு. கருங்காலி, தேக்கு, முளஎருக்கு, தேவதாரு, மூங்கில், தென்னை ஆகிய மரங்களைக் கொடிமரம் செய்விப்பதற்கு பாவிக்கலாம். நிலத்துக்கு மேல் கொடிமரம் எவ்வளவு உயரம் இருக்குமோ அந்த அளவில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு நிலத்திற்குள் புதைக்கப்பட்ட வேண்டும். கொடிமரத்தில் காணப்படும் முப்பத்திரண்டு கணுக்கள் மனித உடலின் முதுகுத் தண்டில் இணைந்துள்ள 33 எலும்பு மூட்டினைக் குறிக்கும். கொடி மரத்தின் உச்சிப் பாகத்தில் உள்ள மூன்று தட்டுக்களில் சிறிய மணிகள் தொங்கிய வண்ணம் அழகுடன் விளங்கும். கொடி மரத்தின் அடிப் பகுதி சதுரமான வடிவிலும் மேற்பகுதி எண்கோண வடிவிலும் அதனிலும் மேற்பகுதி தண்டு போலவும் இருக்கும்.

சதுரமான வடிவில் உள்ள பாகம் பிரம்மனையும் எண்கோணப் பகுதி விஷ்ணுவையும், தண்டுப் பகுதி உருத்திரனையும் குறிக்கும். இவை, படைத்தல்,

காத்தல், அழித்தல் என்று சொல்லப்படுகின்ற முத்தொழில்களையும் குறிப்பிடுவன.

கொடியேற்றத்துக்கு ஆதாரமாக அமைந்த கொடி மரம் கர்ப்பக்கிரகத்துக்கு எதிரே நந்திக்கும் பலிபீத்துக்கும் பின்புறமாக ஆலயத்தின் நடுவே ஓங்கி உயர்ந்து விளங்குவதைக் காணலாம். கொடி மரத்தை துவஜ ஸ்தம்பம் என்றும் கூறுவர். கொடிச்சீலை என்பது நீண்டதொரு தூய வெண்துகிலாகும். இதில் சிங்க வாகனத்தில் சூலாயுதத்தையும் கும்பம், சங்கு, தீபம், அஸ்திரம், பேரி, சூரியன், சந்திரன், மணி, திருவாசி, குடை, கண்ணாடி, சாமரைகள், முதலியவற்றின் படங்களை வரைந்து பூசித்தல். திருவிழாவுக்கு இன்றியமையாதனவாகிய கொடிமரம், கொடிச்சீலை, அஸ்திரதேவர், பலிபீடம் ஆகிய நாலுக்கும் பிரதிட்டைக்காகக் கும்பபூசை செய்தல், கும்பபூசை முடிந்த பின்னர் வசந்த மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் உற்சவ மூர்த்திகளான விநாயகர், அம்பாள், வள்கி தேவசேனாசமேத சப்பிரமணியர் ஆகியோருக்கு சோடச உபசாரத்துடன் விசேட பூசை நடைபெற்று பஞ்ச புராணம் பாராயணம் செய்யப்படும். பின்னர் குடை, கொடி, ஆலவட்டங்கள் மற்றும் மங்கல வாத்தியங்களுடன் அம்பாளை எழுந்தருளச் செய்து கொடி மரத்துக்குத் தென்புறமாக வடக்கு நோக்கி வீற்றிருக்கச் செய்து கொடியேற்றுதல். கொடிச்சீலைக்குப் பூசைகள் நடைபெற்று முடிந்ததும் அதனை மேள வாத்தியங்களுடன் வீதி வலம் வரச் செய்து “சமஸ்த தேவதாவாகனம்” என்னும்

கிரியையினை முடித்துக் கொண்டு உமாபதி சிவாச்சாரியார் அருளிச் செய்த கொடிக்கவி ஓதப்படும். கொடி மரத்தின் கீழ், “அஸ்திரராஜா” என்ற குலத்தில் சகல தேவதைகளையும் எழுந்தருளச் செய்வதே “தேவதா ஆவாகனம்” எனப்படும்.

தில்லைக் கோயிலில் நடைபெறும் பெருவிழாவில் ஒரு முறை ஏறாதிருந்த கொடியை ஏற்றுதற்காக தில்லை வாழ் அந்தணர்கள், குலமுறை பிறழ்ந்தார் எனத் தம்மால் விலக்கி வைக்கப் பெற்ற உமாபதி சிவாச்சாரியரை வருந்தி அழைத்து வர உமாபதி சிவம் ‘கொடிக்கவி’; என்னும் திருப்பாடல்களை அருள கொடி ஏறியது.

ஆலயங்களில் கொடியேற்றும் போது இந்தக் கொடிக்கவி நான்கையும் படித்தே கொடியேற்றுவார்கள். சித்தாந்த உண்மைகளைச் செறிவாகக் கொண்டு சிறந்து விளங்கும் இந்தப் பாடல்களை அன்பர்கள் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது இந்த நான்கு பாடல்களையும் பாடுவதற்குத் தயாராக மனனம் செய்து வைத்திருக்க வேண்டும். அன்பர்களின் நலன் கருதிக் கொடிக்கவி பாடல்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

உமாபதி சிவாச்சாரியர் அருளிச்செய்த
கொடிக்கவி

கட்டளைக் கலித்துறை
ஒளிக்கும் இருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்று மேலிடிலென்
றொளிக்கு மெனினு மிருளபரா துள் ளுயிர்க்குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும்படிக் கொடி கட்டினனே.

நேரிசை வெண்பா
பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணே
திருளாம் வெளியே திரவேதருளாளா
நீ புரவா வையமெலாம் நீ அறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி

வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்கா துணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள் நல்கக் கொடி

அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் - நெஞ்சழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையுங்
கூசாமற் காட்டக் கொடி

கொடிக் கவி பாடி முடிந்ததும் தீபாராதனை
நடைபெறும். பின்னர் மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்க
சுபமுசுவர்த்தத்தில் கொடிச் சீலையைக் கொடி மரத்தில்
ஏற்றும் வைபவம் நடைபெறும். அதனைத் தொடர்ந்து
தர்ப்பைப் புல்லினாலும், பட்டு வஸ்திரத்தினாலும் கொடி
மரத்தின் அடியை அலங்கரித்து அபிஷேக ஆராதனை

பலி முதலிய கிரியைகள் நடைபெறும் ஆலயத்தின் உட்பிரகாரத்திலும் வெளிவீதியின் எட்டுத் திக்குகளிலும் அட்ட திக்குப் பாலகரை தியானித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய வேதமந்திரம், இராகம்,பண் தாளம், வாத்தியம், நிருத்தம் முதலியவற்றுடன் பூசையும் பலியும் நடாத்தப்படும். அஸ்திர தேவர் தினமும் இருவேளைகளிலும் வெளிவீதி வலம் வந்து பலியிடல் நிகழ்ச்சி நடைபெறும். கொடியேற்ற விழாவன்று விநாயகர், அம்பாள், வள்ளி தேவசேனா சமேத சுப்பிரமணியர் முதலிய உற்சவ முர்த்தங்களுக்கு விசேட பூசைகள் நடைபெற்று அம்பாளை மங்கல வாத்தியங்களுடன் வீதிவலம் வரும் திருவுலாக் காட்சியும் நடைபெறும்.

பஞ்ச கிருத்தியங்களில் ஒன்றான படைப்புத் தொழிலைக் கொடியேற்றம் குறிக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து வரும் விழாக்கள் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் ; அருளல் என்பனவற்றைக் குறிக்கின்றன. தேர்த்திருவிழா சங்காரத்தை அதாவது அழித்தலைக் குறிக்கின்றது. தீர்த்தத் திருவிழா அருளலைக் குறிக்கும் இவ்வாறாக ஆலயங்களில் நடைபெறும் மகோற்சவங்கள் இறைவனின் ஜந்தொழில்களையும் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன.

ஊமை பேசிய அற்புதம்

பிரபல தமிழ் எழுத்தாளரும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியையுமான திருமதி பாலேஸ்வரி நல்லரெட்ணசிங்கம் அவர்கள் சில அற்புதங்களை பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளதைக் காணலாம்-

சுமார் மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கூடஒரு சிறு அற்புதம் நடைபெற்றதாக அறியக் கிடக்கிறது. ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் நவராத்திரி விழாவின் இறுதியில் திருக்கோணமலையில் கும்பத்தை கோலாகலமாக வீதிதோறும் சுற்றிக் கொண்டாடுவார்கள் அது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சி. அவ்வேளை வேற்று இனத்தைச் சேர்ந்த சிறுவன் ஒருவன் அம்மன் சந்நிதி முன்றலில் வைத்து அந்நிகழ்ச்சியைப் பரிகசித்ததாகவும் அதனால் வாய் பேச முடியாமல் பரிதவித்துத் திரும்பவும் பத்ரகாளியைப் பிரார்த்தித்துப் பிராயச்சித்தம் செய்து பேசக் கூடிய நிலை பெற்றதாக கூறுகிறார்கள்.

இதே போல பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வேற்று இனத்தைச் சேர்ந்த கணவன் மனைவியர்க்கு அடுத்தடுத்து இரண்டு ஊமைக் குழந்தைகள் பிறக்கவே அவர்கள் பத்திரகாளி அம்மாளுக்கு நேர்த்தி வைத்ததாகவும் அதன் பின்னர் பிறந்த குழந்தைகள் பேசும் சக்தி பெற்றிருந்ததாகவும் அத்தம்பதியர் முதலாவது கும்பாபிஷேகத்துக்கு முலஸ்தான விமான

வேலைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுத்ததாகவும் சொல்கிறார்கள்.

இதே போல் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் நான் மட்டக்களப்புக்குச் சென்றிருந்த வேளை மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியின் ஓய்வு பெற்ற விரிவுரையாளர் ஒருவரைச் சந்தித்தேன். அன்னாரின் கணவர் நோய்வாய்ப்பட்டுப் பேசும் சக்தியை இழந்து டாக்டர்கள் கைவிட்ட நிலையில் நண்பர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் கேதார கௌரி நோன்புக் காலத்தில் அம்மன் சந்நிதிக்கு வந்த இரந்து கண்ணீர் விட்டு வேண்டி வீட்டிற்கு சென்ற சமயம் பூசை முடிந்து விட்டதா? என்று பேசும் சக்தியைப் பெற்றுத் தன் கணவர் கேட்டதாகக் கூறி பரவசப்பட்டார். (பத்திரகாளி கோயில் சும்பாபிடேக மலர்)

“ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி
குபேரன் அமரர்தங்கோன்
போதிற்பிரமன் புராரி

முராரி பொதிய முனி
காதிப் பொருப்படைக்கந்தன்
கணபதி காமன் முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர்
போற்றுவர் தையலையே!”

- அபயாம்பிகை பட்டர் -

புருஷார்த்த

தருமம் தரும் கோயில்

பத்ரகாளி அம்பாளின் அற்புதங்களைக் கண்ணுற்ற சுவாமி கெங்காதரானந்தா அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் இக்கோயிலின் அருமையை மட்டுமன்றி அக்கோயில் நிர்வாகத் திறனையும் விளக்குகிறது.

திருகோணமலையில் துறவியாகத் தவவாழ்வு வாழ்ந்து மக்களுக்கு ஆறுதலை, அபயத்தை, ஆத்மீக நாட்டத்தை ஏற்படுத்திய சுவாமி கூறுவதைப் பார்ப்போம்.

பக்தர்கள் மிகவும் உரிமை பாராட்டி காளி ஆச்சியென்று அழைத்து வரும் திருக்கோணமலை ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம் பிரத்தியட்ச சக்தி வாய்ந்த காளி பீடங்களில் முதன்மை வாய்ந்தது.

இதன் அற்புதகரமான விக்கிர சைதன்ய சக்தியைப் பற்றி ஆண்டு தோறும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்று வரும் கௌரி விரத நோன்பின் முடிவில் “காப்பு” (தேவியின் சைதன்ய சக்தியால் உருவேற்றப்பட்ட சிவப்பு நூல்) எடுக்கும் வைபவ தரிசனம் பெற்ற புண்ணியர்கள் உணர்ந்திருக்கின்றார்கள். தேவியின் அருட்சக்தி வாய்ந்த திருக்காப்பு எடுக்கும் வேளையில் அநேகாயிரம்

பக்தர்கள் மெய் மறந்து நின்று வழிபடும் அபூர்வ
காட்சி மனாத்தீதமானது.

காளி ஆச்சியென்றால் ஆஸ்தீகர்களுக்கு
மாத்திரமல்ல நாஸ்திகர்களுக்கும் உள்ளரப் பயமும்
பக்தியும் வரும்.

ஆலயமும் ஆலய கைங்கரியங்களும் எவ்விதம்
நிர்வாகம் செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்கு இவ்வாலய
நடைமுறைகள் வழிகாட்டியாக இருக்கின்றன. நித்திய
நைமித்திய பூஜைகள் விசேட காலங்களில் நடைபெறும்
உற்சவங்கள்-அருள் சுரக்கும் லட்சார்ச்சனைகள்
ஆலயம் சஷீணதசையடையாமல் காலாகாலத்தில்
செய்யப்பட்டு வரும் ஜீர்ணோத்தாரண திருப்பணிகளும்,
கும்பாபிஷேகம் முதலிய விசேஷ கிரியைகளும் ஆலய
கைங்கரியங்களும் முறை தவறாமல் நடைபெற்று
வருகின்றன. இது ஆலய பக்தர்களுக்கு மாத்திரமல்ல
இந்து மத தர்மங்களுக்கே பேரும் புகழும் தரக் கூடியது.

இந்த ஆலய தர்மங்களை கீரும் சிறப்புமாக
அடக்கமாய் நின்று செயல் படுத்தி வரும் சக்தியந்தன்
பிரம்மஜீ சு.கு.சோமஸ்கந்த குருக்கள் அவர்கள்
தேவியின் சம்பூர்ண அனுக்கிரகம் பெற்றவராவர்.
அவருடைய ஆலய தர்மம் தவறாது நிர்வாகத் திறமை
பக்தர்கள் அனைவருடைய பாராட்டுதலையும்
பெற்றிருக்கிறது. அவருடைய இத்திருப்பணித் தொண்டு
தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவதற்கு பார்வதி
பரமேஸ்வரர் கடாட்சம் என்றும் இருப்பதாக.

பஸ்ஸாண்டுகளாக திருக்கோணமலை மக்களுக்கு
 பல கால கட்டங்களில் நிகழ்ந்த
 பேராபத்துக்களிலிருந்தெல்லாம் பாதுகாத்து
 வளர்த்தெடுத்த தாயினும் சாலச் சிறந்த நமது ஸ்ரீ
 பத்ரகாளி அம்மையின் அருள் மேலும் மேலும்
 கண்ணை இமை காப்பது போல் நின்று அனைவரையும்
 பாதுகாத்து புருஷார்த்த தர்மங்களையளித்து
 வாழவைப்பதாக்.

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவா ராத நட்டும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணி யிலாத உடலும்
 சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நிதியும் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தக்கையே
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

என்ன சிங்காரம் எங்கள் ஈஸ்வரி தேரினில் ஏறிவரும் பவனி பார்

தேர்த்திருவிழாவின் போது தேர்த்திக் கடன் தீர்க்கக் கூடும் பக்தர்கள் ஏராளம். 1972ம் ஆண்டு இக்கோயிலுக்கு சித்திரத் தேர்கள் மூன்றும் மஞ்சமும் செய்யப்பட்டன. கிழக்கிலங்கையில் முதன் முதலாகச் செய்யப்பட்ட சித்திரத் தேர் என்று இதனைக் கூறுவார்கள்.

ஆசிரியர் வி.வேலாயுதம்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய பத்திரகாளி அம்மன் தேர்ச்சிந்து இனிமையும் பக்தியும் தருவது.

தேர்ச் சிந்து

என்ன சிங்கார மெங்கள் ஈஸ்வரி தேரினில்
ஏறிவரும் பவனி பார் - தேரினில்
இந்திரை கௌரி ஏழ்வகை மாதர்கள்
சுந்தரமாகவே வந்து பணிந்திட

(என்ன)

கன்னன் மொழிக் கிளியே அன்னபூரணியம்மா
கந்தனைத் தந்தநாயகி-என்னம்மணி

கந்தனைத் - தந்தநாயகி

கற்றிடுமடியவர் புத்தியிலேயுறை
சிறிடை மாதுமை நந்தின மதனில்

(என்ன)

சந்தனங் குங்குமம் ஜவ்வாது புனுகுடன்
தாழ்சடை நாகந்துாங்கவே - புனுகுடன்

தாழ்சடை நாகந்துாங்கவே

சந்திர சூரியர் எண்டிசைப் பாலகர்

செந்திருவே யென வந்தனை செய்திட

(என்ன)

வன்னச் சிமிக்கியும் மதாணிப் பதக்கமும்

வைடுரியத்தினோலையும் பதக்கமும் -

வைடுரியத்தினோலையும்

வாய்ந்த பட்டாடையிற் சார்ந்தவொட்டியாணமும்

நேர்ந்த திருக்கரத் தேந்து பொற்கிளியும்

(என்ன)

சித்திர ரதந்தனிலே தேவி எழுந்திடல்

செய்ய கண்காட்சி மாட்சியே - எழுந்திடல் -

செய்ய கண்காட்சி மாட்சியே

இத்திரு கோணையின் பத்தருக்கேயருள்

உத்தமி சாம்பவி சித்தமிரங்கியே

(என்ன)

இத்தேரினை உருவாக்கிய சிற்பாசாரியர்
திரு.ஜீவரட்னம் பற்றி பிரபல மூத்த எழுத்தாளரும்
எனது அருமை நண்பருமான திரு.சி.குருநாதன் எழுதிய
கட்டுரையை இங்கு தருவது பொருத்தமாகும்.

இந்து சமயத் தத்துவங்களில் ஒன்றாகத்
தேர்த்திருப்பணி அமைகிறது. தேர்த்திருப்பணியில்
ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஒரு சிலரே. அவர்களுக்கும்
உள்ளூரில் போதிய ஆதரவு காட்டப்படுவதில்லை.

உள்ளூர்ச் சிற்பாசிரிகளில் முதலிடம் வகிக்கின்றார் திரு.ஜீவரத்தினம் அவர்கள். இவர் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி ஆறுமுகம் சிற்பாசாரியாரின் புதல்வர்களில் ஒருவராவர்.

ஆறுமுகம் ஆசாரியாரின் குடும்பமே ஒரு கலைக்குடும்பம். அவரது ஏழு புதல்வர்களும் ஏதோ ஒருவகையில் கலைச் சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். மூத்தவர் வடமாநில சித்திர வித்தியாதரிசியாகப் பணிபுரிந்தவர். அவர் பெயர் திரு.ஆர்.தம்பித்துரை. திரு.ஜீவரத்தினம், தந்தை காட்டிய வழியில் தேர்த்திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்.

கிழக்கு மாகாணத்திலே சித்திரத் தேரைப் பெற்ற பெருமை திருக்கோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயத்திற்கு உரியது. அச்சித்திரத் தேரை கலை வண்ணத்துடன் அமைத்த பெருமை திரு.ஜீவரத்தினம் ஆசாரியாருக்குச் சேருகின்றது.

அப்பாக்கியத்தைப் பெற்ற திரு.ஜீவரத்தினம் பற்றி, சைவமக்கள் அறிந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா! கல்லிலே கலைவண்ணம் கண்டான், தமிழன் என்பர் நம்மவர்கள். மரக் கட்டைகளிலே உணர்ச்சிகளைத் தேக்கி கலை வண்ணம் கண்ட கைகள் திரு.ஜீவரத்தினத்துடையவை.

இறைவன் இறைவியின் திருவிளையாடல்களை உயர்ச்சி நிறைந்த சிற்பங்களாக மரக்கட்டைகளிலே செதுக்குவது என்றால் சாதாரணமான காரியமா? செதுக்கும் சிற்பாசாரியரின் உள்ளம் மரக் கட்டையாக இருந்து விட்டால் என்ன செய்வது? ஆனால் திரு.ஜீவரத்தினத்துடைய உள்ளமோ, இறைவன்-இறைவியின் திருவிளையாடல்களின் உட்கருத்தை உணர்ந்த உள்ளமாக இருக்கின்றது.

அவரது கைகள் வெறும் மரங்களின்மேல் விளையாடவில்லை. பக்தர்களின் உள்ளங்களின் மென்மையை தட்டுமாற் போல் பணியாற்றுகின்றன. இனிய நாதம் ததும்ப வீணையின் தந்திகளை மென்மையான விரல்கள் எப்படி மீட்டுகின்றனவோ, அதேபோன்று தான் திரு ஜீவரத்தினத்தின் கைகள் பக்தர்களின் உள்ளங்கள் நெகிழக் கூடிய வகையில் இறைவன் திருவிளையாடல்களை மரத்தில் செதுக்குகின்றன.

திரு.ஜீவரத்தினம் கூறுகின்றார்: “தோர்த் திருப்பணித் தொழிலை விரும்பியே செய்து வருகின்றேன். பூரண மனத் திருப்தி இத்தொழில் மூலம் அமைந்திருக்கின்றது.”

ஐ

கௌர் நோன்பு

திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்மன் கோயிலில் நடைபெறும் பிற்தொரு சிறப்பு வழிபாடு கேதார கௌரி நோன்பாகும். இந்நோன்பு பற்றி அருட்கவி சீ.விநாசித்தம்பிப் புலவர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை இங்கு சிந்திப்பது பொருத்தமாகும்.

திருக்கேதாரம் என்னும் திருத்தலம் திருஞான சம்பந்தர், சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளால் பாடல்பெற்ற தலம் திருக்கேதாரநாதரின் திருத்தலம் இது. பார்வதி அம்மையார் இத்தலத்தில் நோன்பிருந்து கேதாரீஸ்வரரை வழிபட்டு அர்த்தநாரீஸ்வரர்ப் பேறு பெற்றவர்.

இத்தலம் கடல் மட்டத்தின்மேல் 14000 அடி உயரத்தில் உள்ளது. சித்திரை மாதம் 15ம் திகதி கதவு திறக்கப்பட்டு ஐப்பசி தீபாவளி முடிந்தவுடன் கோயில் மூடப்படும். அப்பால், பனிக்கட்டி விழுந்து கோயிலையே மூடிவிடும். கடைசி நாள் பூசித்த மலர்கள் எல்லாம் சித்திரையில் மீண்டும் கோவிலைத் திறக்கும் போது புது மலராக வாடா திருக்குமாம். கோவில் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆறு மாத காலமும் தேவர்கள் பூஜை புரிவதால் அம்மலர்கள் வாடுவதில்லை என்பது புராண வாரலாறு.

பொன்னோங்கு கைலாய கிரியின் நாப்பண்
 புராதனியாம் உமையவளும் சிவனும் மேவும்
 மின்னாரும் திருக்காட்சி கண்டு போற்றி
 விண்ணவரும் முனிவர்களும் ஏனையோரும்
 முன்னோங்கு பணியாற்றும் முறைமை கொள்வர்
 முனிவரராம் பிருங்கி யென்பார் சிவனை மட்டும்
 தன்னகத் திருத்தி வலம் வந்து வேண்டித்
 தாயாரை வணங்காத நெறி பிடித்தார்

திருக்கைலாயத்தில் பரமசிவனும் பார்வதியும்
 வீற்றிருப்பர். தேவர்கள், முனிவர்கள், ஞானிகள்
 ஏனையோர் எல்லாம் வந்து வந்து சிரத்தை வைத்துத்
 திருத்தொண்டாற்றி பூசனை புரிந்து தம்மிடம் சேர்வர்.
 ஆனால் ‘பிருங்கி’ என்ற மகாமுனிவர் ஒரு புரட்சி
 செய்தார். அப்பனும் அம்மையும் ஒருவரை ஒருவர்
 விட்டகலாத வண்ணம் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்ட
 முனிவர்...

நின்ற சிவம் ஒன்று என்ற வகையில் தானே
 எல்லாம், ஆகையால் சக்தியைக் கும்பிடத்
 தேவையில்லை. சிவனை மாத்திரம் கும்பிட்டால்
 போதும் தானே என்று சிந்தித்தார். அம்மையை
 தவிர்த்து அப்பனைக் கும்பிடுவது எப்படி என்று
 ஆலோசித்தார். ஆலோசனை பலித்தது. வண்டு
 வடிவம் எடுத்தார். அப்பனை மாத்திரம் வழிபட்டார்.
 அப்பனுக்கும் அம்மைக்குமிடையே வண்டு வடிவத்தில்
 வலம் வந்தாராம்.

அம்பிகையின் பெருமை மகனாகிய முனிவருக்குத் தெரியாதா? தாயில்லாமல் தந்தையை அறிய முடியுமா? அகிலாண்ட கோடியீன்ற அன்னையல்லவா அவள் அப்படியானால் ‘பிருங்கி’ முனிவர் அப்பனை மாத்திரம் வணங்கியது சரியா? என்ற கேள்வி தோன்றும்.

வேதவரம்பில் தவம் கிடப்பவர்கள் முனிவர்கள், இறைவியின் இறைவனின் தன்மைகளை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருஷிகளும் சிந்தித்துத் தேடிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஒன்றிலேயே இரண்டும் காணலாம். இரண்டும் ஒன்று தான் சிவத்திலேயே சக்தியும் உள்ளாள். சக்தியும் சிவமும் ஒன்று தான் என்பதை உணர்த்துவதற்கு நிகழ்த்திய திருவிளையாடலே ‘பிருங்கி’ முனிவரைக் காரணமாகக் கொண்ட தெய்வீக நிகழ்ச்சியாகும்.

“(வகரமாகிய) தாயுடன் சென்று (சிகரமாகிய) பின் தாதையைக் கூடிப் பின் தாயை மறந்து ஏயுமதே நிட்டை” என்கிறார். பட்டினத்துச் சுவாமிகள் இந்த நிலைப்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தவே “பிருங்கி” முனிவரின் வழிபாடு நடந்தது. ஆயினும்

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ் சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்”

என்று உமாபதிசிவாச்சாரியார் கூறிய தத்துவத்தை மக்கள் தெளிய வேண்டு மென்று திருவுளங் கொண்டாள் உமையவள்.

வண்டுருவம் கொண்டு-சிவனை மாத்திரம் வழிபட்ட பிருங்கியை உமையவள் நோக்கினாள். “முனிவரே தசை, நாடி, நரம்பு, குருதி இவை சேர்ந்து தானே உமது தேகமானது. இந்தத் தேக உறுப்புக்களின் சக்தி என்னால் ஆனது என்று உமக்குத் தெரியாதா? சக்தியில்லாமல் உமது உடல் அசையுமா? உயிர் நிலைக்குமா? வழிபாடு செய்ய முடியுமா? என்று வினாவி சிறுகண் நோக்கினாள். முனிவரின் உடலின் சக்தி அகன்றது ஆதாரமற்ற கொடிபோல விழுந்தார் முனிவர். சிரித்தாள் உமாதேவியார். கலங்கினார் மகேஸ்வரன்.

அப்போது மகேஸ்வரன்
அடியார் அடிமை அறியும் பெருமான்
படிமேல் முனிவன் பலமின்றி வீழ்
கடிதே ஊன்றுகோல் கனிந்து கொடுத்தான்
நெடிதே ‘பிருங்கி’ நின்றனன் பணிந்தான்

அம்மைஆய இந்த முனிவனின் நிலைமை நீ அறிந்தது தானே சக்தியாய்த் தானே சிவம் விளையாடுகிறது. சர்வமும் சக்திமயமல்லவா? சக்தியினாலே என்னை அறியும் சித்தி பெற்றவர்களுக்குப் பின்பு சக்தி தேவையில்லையே, இதற்காக இம் மகாமுனிவனை வருந்த விடலாமா? எங்கெங்கும் உனக்குத் தனிக் கோயில், தனிப்பூஜை,

தனிவிழா எடுக்கிறார்களே, அதனால் யான் மாறுபட்டு நின்றேனா?

இவன் என்னையன்றி வேறெவரையும் வேண்டாத மேலோன், என்னையன்றி அவனுக்கு ஆதாரம் ஆருமில்லை. அவனை இரட்சிப்பது என் கடமை யான் அடியார்க்கெளியவன்.

அம்பிகை சினந்தாள் - அப்பா தாங்கள் கூறியன யாவும் உண்மை. ஆயினும் என்னை வணங்காமல் அலட்சியம் செய்தவனுக்கு ஊன்றுகோல் கொடுத்தீர்களே! நீங்களும் என்னை அவமதித்தீர்கள். இனிமேல் இவ்விடத்தில் இருக்கமாட்டேன் என்று விரைந்து நடந்தாள் உமையவள்.

பராபரனும் பார்வதியும் ஒரு வரேனும்
பக்தருக்குச் சக்தியினை புதத்தை காட்டச்
சராசரங்கள் அனைத்தினுக்கும் தாயாய் நின்றாள்
தனித்தவமேற் கொண்டுவீர்கள் தருமம் காக்க
அராவணியும் பரமனடி யங்கலிங்க
அருட்பூசை நெறி பிடித்தாள் அற நலங்கள்
விராவுமுனி வாஸ்கீர் மேவும் கானம்
விழைந்தற்றாள் உலகமெலாம் செழித்த தம்மா

வன்மீகம் என்றால் கறையான் - கறையான்
புற்றெடுத்து மண்ணால் முடியும், தவத்தைக் கை
விடாது சித்தி பெற்றவர் வாஸ்கீரி முனிவர்: கறையான்

புற்றால் முடப்பட்டபடியால் அவருக்கு வால்மீகி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இந்த வால்மீகி முனிவர் வாசஞ் செய்து கொண்டிருந்த வனத்துக்கு வந்தாள் மகாதேவி.

மாதுமை வரவினாலே வரண்டழி சனாமெல்லாம்
கீதளச் சோலையாகி செழிபுனல் வாவிடாகி
ஓதுமுக்கனிகள் பூக்கள் உதிர்நறு வாசம்வீசி
மாதவன் திகைக்கும் வண்ணம் வளமெலாம் படைத்தகன்றே
பன்னெடுங் காலம் மாரி பயின்றிடாவனத்தின் கண்ணே
மன்னுமிந் நிலமை ஆதான்ற வகையென்னோ அறியேன
என்றங்கு
உன்னிய முனிவனாரும் உயர்மலைக் கைலை நீங்கி
அன்னையும் வந்தா ளென்றே அகமகிழ்ந் தாங் கண் வந்தார்.

அகிலலோக மாதாவாகிய உமையவள், ஓர்
வில்வ விருட்சத்தின் கீழ் வீற்றிருப்பதை வால்மீகி
முனிவர் கண்டார். அம்மா, அம்மா என்று வாய்
குழறி அங்கம் நடுங்கக் கண்ணீர் சிந்தி -
சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வழிபட்டார்.

“அன்னையே போற்றி செல்வ அருளொளி
விளக்கே போற்றி
மன்னிய கலைசுரக்கும் மனோன்மணித்
தாயே போற்றி
பொன்னாடை மாடிடும் சம்
பூரணி போற்றி என்றன்
சென்னிமேல் பாதம் வைத்த
சிவசக்தி போற்றி போற்றி”

என்று தோத்திரம் செய்து பணிந்து ஒதுங்கி
நின்றார் முனிவர்.

எம்பெருமாட்டி முனிவரை ஆசிர்வதித்துக்
கண்ணருள் புரிந்தாள்.

“அகிலாண்ட நாயகியே, வான் வந்த
தேவர்களும் மாலயனோடு இந்திரனும் கால் நின்று
வற்றியும் காண்பரிய கற்பகக் கணியே, தேவரீர்,
இவ்விடத்தில் காட்சிதரச் சிறியேன் என்னதவம்
செய்தேனோ, அம்மா, தங்களிடத்தில் அந்தப்
பரமசிவனின் திருவுருவத்தையுங் காண்கிறேன்.
தாங்கள் தவக் கோலம் கொள்வதற்கு
காரணமென்னபோ” என்று வால்மீகி வேண்டி நின்றார்.

“முனிவனே, நீ என்னிலே சிவத்தை கண்டாய்,
சிவத்துடன் என்னைக் கண்டு ஞானம் பெற்ற “பிருங்கி”
முனிவன், சிவனையும் என்னையும் வேறாக மதித்து,
வண்டு வடிவம் எடுத்து எமக்கிடையாக சிவனை
மாத்திரம் வலஞ் செய்தான். ஆகையால் சிவனுடன்
சேர்ந்த வடிவுடனே யானும் அமைய வேண்டு மெனத்
தவம் புரிய இவ்விடம் வந்தேன். இவை எல்லாம் நீ
அறிந்தவை தானே” என்றாள் பராசக்தி.

அம்மா தங்கள் திருவிளையாடலைச் சிறியேன்
திருவருளால் உணர்கிறேன். தங்களுக்குப் பணி
செய்யும் பெருவரத்தை எனக்கருள வேண்டும்.

எம்பெரு மாப்டி நின்றன்
 இணையடி மறவா நெஞ்சம்
 நம்பனும் நீயும் ஆடும் நடனங்
 காண் பெறும் வேதச்
 செம்பொருள் உணரும் யோக
 சித்தியும் திருத்தொண்டாற்றும்
 உம்பரர்க் கினித்த பண்பும்
 உவத்தெனக் கருள்வாய் தாயே
 என்று வேண்டி நின்றார் வான்மீகர்

அம்பிகை கிருபா நோக்கம் செய்து.
 “முனிவனே, நீ கேட்ட வரம் தருவோம் இஷ்டலகில்
 மேலான விரதமெது அதை எப்படி, அனுட்டிக்க
 வேண்டுமென்பதைக் கூறுவாயாக” எனவினவினாள்
 அம்பிகை. முனிவர் ஆழமாகச் சிந்தித்தார்.
 தெளிந்தார். வாய் திறந்தார். அகிலாண்டேஸ்வரியே,
 முனிவர் வாக்கே வேதாகம வாக்கு என்பதை
 உலகறியச் செய்வதற்கே இஷ்டிதம் வினாவினீர்கள்,
 தங்கள் திருவுளம் பற்றிய அந்தக் கேதாரகௌரி விரத
 பெருமையைத் தங்கள் திருவருளால் கூறுகிறேன்.

தேவர் முனிவர் சித்தர் கந்தருவர்
 மூவர் பேணும் முதன்மை விரதம்
 கௌரி ரகௌரி விரதமே யாகும்
 மாதம் கன்னி வளரும் தசமித்
 திதிமுதல் ஐப்பசி சேரமா வாசை
 திதிவரை மூவேழ் தினமும் ஆலின்
 திருநிழல் மண்ணில் சிவலிங்க மாக்கி

மருவு சந்தனம் மஞ்சள் வெல்க
 உருண்டைகள் இருபத் தொன்றுறை வேத்தியம்
 இருபத் தொன்று இணைந்த நூலிழை
 இருபத் தொன்று இசைந்த முடிச்சம்
 இருபத் தொன்று இலங்கும் தீயம்
 இருபத் தொன்றென இனிதே யமைத்து
 மருமலர் வகைவகை மாலைகள் சாத்தி
 தூபவா சனையும் தூய கர்ப்புரத்
 தீபமும் காட்டி சிவ மந்திரத்தால்
 வாய்மனம் காயம் மன்னிய புலன்கள்
 தாய்ப்பசு கன்றில் தழுவிடும் அன்பின்
 கலந்த நிலையில் கனிந்தனுட் டிக்கச்
 சலந்தஐ சடையொன் தரும விடையிலே
 முன்வந் தருள்வான் முக்தியும் சித்தியும்
 பொன்பொலி சுகமும் புத்திரர் தாரமும்
 நிலைதரு கலையும் நினைந்த பல் வரமும்
 நலமுயர் வீடும் நல்குவ னினிதே

என்று முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தபடியே,
 இறைவியார் புன்முறுவல் புரிந்து நன்று நன்று எனச்
 சிரமசைத்து-குறிப்பிட்ட வேத ஆகம முறைப்படி
 திருக்கேதாரம் என்னும் திருத்தலத்தில்
 விரதமனுட்டிக்கத் தொடங்கினார். சிவலிங்கப்
 பிரதிஷ்டை செய்தார். தேவகோடிகள் திருத்தொண்டு
 செய்தனர் சித்தர், முனிவர் கின்னார், கந்தருவர் வேத
 இசை முழங்கினர்.

அகிலலோகமாதா, எல்லா உயிர்களும் உய்யும்
பொருட்டுப் பூசை புரிகிறாள்.

விரதமுறை

இறைவி அனுப்டித்த வண்ணம் இவ்விரதத்தை
அனுப்டிப்பது உத்தமம் - சிவன் அல்லது வேறு
ஆலயங்களில் அல்லது கங்கைக் கரைகளில் -
நந்தவனங்களில் நோன்பிருப்பது. நன்று உப - என்றால்
சமீபம் - வாசம் என்றால் வசித்தல் எனவே உப
வாசமென்றால் இறைவனுக்கு கிட்ட இருந்து தவம்
புரிதல் என்பது பொருள் - அதாவது இறைவனை
தமக்கு முன்னே காணுதல்.

விநாயகர் - கேதாரீஸ்வரர் கௌரியம்மை
இவர்களை முன்னிட்டு விரதம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.
புனிதமான பொது இடத்திலும் அனுப்டிக்கலாம் -
கங்கைக்கரை விசேடமானது. விநாயகரை - மஞ்சளால்
செய்யலாம்.

சிவலிங்கத்துக்குப் பதிலாக - அம்மியின் மேல்
குழுவியை நிறுத்தி வைக்கும் வழக்கமும் உண்டு.

அர்த்தநாரீஸ்வரிக்குத் தனியாக கும்பம்
அமைக்க வேண்டும்.

ஆலின் நீழலில் மணணால் சிவலிங்கம் செய்து
21 பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, வெல்ல உருண்டை,

மஞ்சள் உருண்டை, சந்தன உருண்டை, அதிரசம் முதலிய நைவேதனமிட்டு 21 இழையிலாய நூலில் - தினமும் ஒவ்வொரு முடிச்சாக - 21ம் நாள் வரை 21 முடிச்சுப் போட்டு விரதமுடிவில் பூசையைப் பூர்த்தி செய்து அந்த நூலைப் பரிசுத்தமாக வாங்கி அணிந்து கொள்ள வேண்டும். நூலை அணியும் போது தான் விரும்பிய வரங்களை மான கீழமாகக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். வரங்களைச் சிவமும் சக்தியும் ஒருமித்து வழங்குவதால் சர்வ சித்தியும் உண்டாகும்.

கௌரி நோன்பின் பலன்

இவ்விரதத்தை நோற்பவர்கள், திடமான தேகசுகம்-செல்வம்-சந்தான விருத்தி நோயிலாப் பண்பான வாழ்க்கை, பக்தி மார்க்கம், முயற்சி, அன்பு, நாண், ஒப்பரவு கண்ணோட்டம், வாண்மை என்னும் சாஸ்பு நெறி, ஊழ்வினையை வெல்லும் தெய்வப்பலன் இத்தகைய இஷ்ட சித்திகளைப் பெறுவார்கள்.

இவ்விரதம் பற்றிய ஒரு வரலாறும் உண்டு உமையவள் நோற்ற இவ்விரதத்தைத் தேவர் முனிவர் ஆகியோரும் அனுப்டித்தனர். தேவ கன்னியர் பூலோகத்திலே ஓர் கங்கைக் கரையில் வந்து அனுப்டித்தார்கள். இக்காட்சியை பூர்வ புண்ணிய வசத்தால் புண்ணியவதி, பாக்கியவதி என்ற இரு பெண்களும் கண்டனர். இவர்கள் நாடுநகரிழந்த ஒரு மன்னனின் புத்திரிகள் ஆவர்.

தேவ கன்னியர் விரதபூசை செய்யும் இடத்தை நாடினர். பக்தியுடன் பணிந்தனர். அப்போது தேவ கன்னியர் அவர்களுக்கு பிரசாதமும் நோன்பு நூலும் கொடுத்தனர். நூல் அணிந்த சில நாட்களுக்குள் இருவருக்கும் திருமணம் நிறைவேறியது.

புண்ணியவதியை இராஜகிரி அரசன் மணந்தான் பாக்கியவதியை அளகாபுரி அரசன் மணந்தான். இருவரும் மகாராணிகள் ஆயினர். இருவரும் சந்தான சௌபாக்கியம் பெற்றனர்.

இருவர் வாழ்வு குதுாகலமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பாக்கியவதியின் நூல் ஒரு நாள் கழன்று விழுந்தது. இனி இது உதவாது என்று அதனை அவரைப் பந்தலில் போட்டாள். அடுத்த தினமே பகையரசர்களால் அவளது கணவனின் அரசியல் பறிக்கப்பட்டது. எல்லாமிழந்தாள். தமக்கையை நாடினாள் - தனது மூத்த மகனை புண்ணியவதியிடம் அனுப்பினாள். நிலமையறிந்த புண்ணியவதி வேண்டிய பொருள் - பணம் எல்லாம் மூடையாகக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டாள். அதனை ஒரு கருடன் பறித்துக் கொண்டு சென்றது.

திரும்பவும் பெரிய தாயிடம் முறையிட்டு வேறொரு பொதியை வாங்கி வந்தான். அதனையும் ஒரு திருடன் பறித்து விட்டான். இவற்றைக் கேள்விப்பட்ட புண்ணியவதி - காரணங்களை ஆராய்ந்தாள். நோன்பு நூல் அவரைப் பந்தலில் போட்ட கதை வெளிப்பட்டது. உடனே சென்று

அந்நூலைக் கட்டும் படி கூறி வழுவாமல் கௌரி
நோன்பு அனுப்டிக்கும் படி கட்டளையிட்டாள்.

கருடன், திருடன் அபகரித்த பொதிகள் கொண்டு
வந்து தரப்பட்டன. அரசியல் மீளக் கிடைத்தது.
பழையபடி செழிப்பாக வாழ்ந்தனர்.

இப்படியாகப் பல வரலாறுகள் உள தெய்வீக
மனப் போக்கு உடையவர்கள் “காப்பது விரதம்” என்ற
முதுமொழியை உணர்ந்து கடைப்பிடித்து இனிது
வாழ்வார்களாக.

அம்பிகை துதி

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப் பூங்குழல் போற்றி
உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
கரும்புருவச் சிலை போற்றி
கவுணியர்க்குப் பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
இரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட
அங்கயற்க ணைமீராட்டி
அரும்பு மிளநகை போற்றி
ஆரண நூபுரம் சிலம்பு மடிகள் போற்றி

* * * * *

அம்பாள் பக்தர் குமரகுருபரர்

ஐந்து வயது வரை ஊமையாக இருந்த ஒருவர் திருச்செந்துார் முருகன் சந்நிதியில் பேசும் சக்தி பெற்றார். இவர் வேறு யாருமல்ல கிபி 17ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த குமரகுருபர சுவாமிகள். முருகன் மீது கந்தன் கலிவெண்பா பாடி அருள் பெற்றார்.

அம்மை வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட அவர் மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ் என்ற பிரபந்தத்தை பாடியருளினார். அம்பாளை வளரும் சேயாகக் கற்பனை செய்து பருவங்கள் காட்டிப் பாடுதல் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் மரபு.

அப்பிரபந்தம் அரங்கேறிய வேளை ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது. “வருகைப் பருவம்” குறிக்கும் பாடலைப் பாடுகிறார். “தொழுக்கும் கடவுட் பழம் பாடல்” என்று தொடங்கும் பாடலை அவர் பாடுகிறார்.

அப்போது கோயில் குருக்களின் குழந்தையின் வடிவில் அம்பாள் தோன்றி குமரகுருபரர் கழுத்தில் முத்துமாலை அணிந்து விட்டு மறைகிறது.

இப்படி மனம் கனிந்து பாடும் பாடல்களுக்கு அம்பாள் செவி சாய்ப்பாள்.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

பெருந்தே னிறைக்கு நறைக்கவந்தல்

பிடியே வருக, முழுஞானப்

பெருக்கே வருக, பிறைமௌலிப்

பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிருநல்

விருந்தே வருக, மும்முதற்கும்

வித்தே வருக, வித்தின்றி

விளைக்கும் பரமா னந்தத்தின்

விளைவே வருக, பழமறையின்

குருந்தே வருக, அருள் பழுத்த

கொம்பே வருக, திருக்கடைக்கண்

கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம்

குடைவார் பிறவிப் பெரும்பிணிக்கோர்

மருந்தே வருக, பசங்குதலை

மழலைக் கிளியே வருக

மலயத் துவசன் பெற்றபெரு

வாழ்வே வருக வருகவே.

இப்படி அம்பாளை நாம் பாடித் துதிப்போம்

ॐ

பராசக்தி பக்தன் பாரதி

பாரதியார் ஒரு விடுதலைக் கவிஞன் என்று புகழ் பூத்தவர். இருப்பினும் அவர் பாடல்களை ஊன்றிப் படிக்குங்கால் எமக்கு அவர் பராசக்தி பக்தனாகவே தோன்றுகிறார்.

அவர் பாடிய அத்தனை பாடல்களுக்கு ஊடாகவும் பராசக்தி பக்தி என்ற உணர்வு பரவக் காண்கிறோம். பராசக்தி பக்தன் என்பதே பாரதியாரின் ஆளுமை வீராவேசத்துடன் அவர் பராசக்தியை பாடுவது கேட்டு உடல் சிலிர்க்கும் உள்ளம் தூய்மையடையும்

நல்லதோர் வீணை செய்தே - அதை
நலங்கெடப் புழுதியி லெறிவ துண்டோ?

சொல்லடி சிவசக்தி! - எனைச்

சுடர்மிகு மறிவுடன் படைத்து விட்டாய்

வல்லமை தாராயோ - இந்த

மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?

சொல்லடி சிவசக்தி! - நிலச்

சுமையென வாழ்ந்திடப் புரிகுவையோ?

விசையுறு பந்தினைப்போல் - உள்ளம்

வேண்டிய படிசெலும் உடல்கேட்டேன்

நசையுறு மனங்கேட்டேன் - நித்தம்

நவமெனச் சுடர்தரும் உயிர்கேட்டேன்

தசையினைத் தீசுடினும் - சிவ

சக்தியைப் பாடுநல் லகங்கேட்டேன்

அசைவறு மதிகேட்டேன் - இவை

அருள்வதில் உனக்கேதுந் தடையுளதோ?

அம்மையைப் பாடும் புரட்சிக் கவிஞர்

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் பாடல்கள் நமது இளைஞர்களைக் கவர்ந்தவை. அப்பாடல்கள் தரும் இன்பம் சொல்லொணாதது. அவரது இனிய பாடல்கள் மக்களிடத்தே புதுமை காணும் புரட்சி உணர்வை ஏற்படுத்தியது. தமிழின் இனிமையை அழகாக வடித்துத் தந்தவர், தமிழின் பால் அன்பினை எமக்கு ஊட்டியவர் புரட்சிக் கவிஞர்.

புரட்சிக் கவிஞர் பாடிய முதற் பாடலே அம்பாள் மீது என்பதை எம்மிற் பலர் அறிந்திருக்க மாட்டோம்.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் சுப்பரத்தினம். புதுவையில் நடைபெற்ற ஒரு திருமண நிகழ்ச்சியில் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் கலந்து கொள்கிறார். அது பாரதிதாசனின் தோழன் ஒருவரின் திருமணம். அவ்வைபவத்தில் பாரதியார் சமூகம் அளித்தது அவருக்குத் தெரியாது. இளைஞனான பாரதிதாசன் பாரதியாரின் நாட்டுப் பாடல்களை இசையுடன் பாடிக் காட்டினார். இவர் பாடியதைக் கேட்ட பாரதியார் “சுப்பரத்தினம் கவி இயற்ற வல்லவன்” என்று ஆசிரிவதித்தார் பாரதியார். இளைஞரை ஒரு பாட்டு பாடும்படி கேட்டார். புரட்சிக் கவிஞன் பாடிய முதல் பாட்டு என்ன தெரியுமா?

பராசக்தி பக்தன் பாரதியார் வேண்ட புரட்சிக் கவிஞர் அம்பாள் மீது ஒரு பாடலைப் பாடினார்.

“எங்கெங்கும் காணினும் சக்தியடா” என்று ஆரம்பித்துப் பாடினார். இப்பாடல் பாரதியாராலேயே அக்காலத்தில் வெளிவந்த சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைக்கு அனுப்பப்பட்டது. அம்பாளின் மீது புரட்சிக் கவிஞர் உணர்ச்சி கொப்பளிக்கப் பாடியுள்ளார். அப்பாடலைப் படிக்கும் தோறும் எமக்கு எழுச்சி பிறக்கும். முதற் பாடலில் அம்பாளின் சக்தியைப் பாடுகிறார். இரண்டாவது பாடலில் எமது வேண்டுகோளை ஏற்று அம்பாள் பொழியும் அருளைப் பாடுகிறார்.

“அம்மை நேர்படுவாள் உன்றன் தோளினிலே” என்று உறுதி கூறுகிறார்.

எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா!-தமிழி
எழுகடல் அவள் வண்ணமடா!-அங்குத்
தங்கும் வெளியினிற் கோடியண்டம்-அந்தத்
தாயின் கைப்பந்தென ஓடுமடா!-ஒரு
கங்குலில் ஏழு முகிலினமும்வந்து
கர்ச்சனை செய்வது கண்டதுண்டோ?-எனில்
மங்கை நகைத்த ஒலியெனலாம்-அவள்
மந்த நகையங்கு மின்னுதா!

காளை ஒருவன் கவிச்சவையைக்கரை
காண நினைத்த முழுநினைப்பில்-அன்னை
தோளசைத்தங்கு நடம்புரிவாள்-அவன்
தொல்லிவாளர் திறம் பெறுவான்-ஒரு
வாளைச் சுழற்றும் விசையினிலே-இந்த
வையமுழுதும் துண்டு செய்வேன்என
நீள இடையின்றி நீ நினைத்தால்-அம்மை

காளி ஈந்து பகவத் கீதை

தேவி தரிசனம் கிடைத்தபோதெல்லாம்
அடியார்கள் விடுத்த கோரிக்கைகள் பலவகையானவை.

செம்பொன்னும் மணியும் கேட்டிருக்கிறார்கள்
பசியால் வாடும் மக்களின் பசிநோய் போக்கும்படி
கோரியிருக்கிறார்கள், நோயின் காரணமாக துயருறும்
மக்களின் நோய் போக்கும்படி கெஞ்சியிருக்கிறார்கள்.

நல்ல மனம் கேட்டிருக்கிறார்கள். முக்தி
வீடுபேறு, திருவடிப்பேறு ஆகியவற்றை
நாடியிருக்கிறார்கள். மனிதப்பிறவி அன்பு தருமாறு
இரந்து கேட்டுள்ளனர். அன்பும் அருளும் அறமும்
வேண்டியிருக்கிறார்கள் ஆனால்...

“அன்னையே! எனது நாட்டு மக்களின்
விடுதலைக்குப் போராட எனக்கு நெஞ்சுறுதியும் நீண்ட
ஆயுளும் தருக.”

இறைவி தரிசனம் கிடைத்த போது இவ்வாறு
கேட்டவர் வேறு யாருமல்ல அரவிந்த அடிகளாரே
ஆவார்.

ஒரு தீவிரவாதியாகப், புரட்சி வீரனாக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்து சமயவாதியாக மெய்யியற் சிந்தனையாளனாக பராசக்தி பக்தனாக மலர்ந்த புரட்சியோகி அரவிந்த அடிகள்.

இந்தியாவில் பிரித்தானியப் பேரரசுக்கு எதிராக இயங்கி தேசத்தரோகக் குற்றச் சாட்டின் பேரில் கைதாகி விசாரணையை எதிர்நோக்கி இருந்த வேளையில் இறைவியின் இடத்து நாட்டம் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

அவர் கைது செய்யப்பட்டதும் மனம் தளர்ந்து போனார். “எனக்கு வாழ்க்கையிலே ஒரு இலட்சியம் உண்டு. எனது நாட்டு விடுதலைக்குப் பாடுபடல் வேண்டும் இவ்வாறு ஆகிப் போனால் என்சேவை என்னாவது?” என்றெல்லாம் கவலைப்பட்டார்.

இவ்வாறு மூன்று நாட்கள் அவர் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது “பொறுத்திருந்து பார்” என்ற அன்னையின் குரல் கேட்டது. ஒரு மாதமாகத் தனிமையில் அடைபட்டுக் கிடந்த போது சொற்ப நாட்களுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த சம்பவம் ஒன்று அவர் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

எல்லா அலுவல்களையும் ஒதுக்கி விட்டு, செயற்பாடுகளில் இருந்து உள்ளத்தாலும் உடலாலும் ஒதுங்கி, தனிமையை நாடிச் சென்று உள்ளர்ப் பார்த்து அன்னை பராசக்தியின் சிந்தனையில் இரண்டறக் கலக்க

வேண்டும் என்ற வேட்கை ஏற்பட்டது. எனினும் அந்த உள்ளுணர்வுக்கு இறைவியின் ஆணைக்குச் செவி கொடுக்கும் உள்ளத் திண்மை அரவிந்தரிடம் அப்போது இருக்கவில்லை.

“உன்னால் சாதிக்க முடியாத உனது முயற்சியால் ஒடிக்க முடியாத பாச விலங்கினை ஒடிக்க இன்று இச்சிறையில் அடைத்து நானே வழிப்படுத்தி விட்டேன்” என்று அன்னை பராசக்தி குரல் கொடுப்பது அவருக்கு கேட்டது.

அச்சிறைச்சாலை அறையொன்றில் அவரிடம் இறைவி பகவத்கீதை ஒன்றினை வழங்கினாள். அரவிந்தருக்கு புதிய தெம்பும் அசையாத இறை நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டது கீதை கூறும் சாதனையை ஒழுக்காறாகக் கொண்டார். கிருஷ்ண பகவான் அருச்சுனனிடம் கோரியது என்ன என்பதைச் சிந்தித்தார்.

நாம் நமது கடமைகளை விருப்பு வெறுப்பு இன்றிச் செய்தல் வேண்டும்.

சேவை ஆற்றும் போது பலனைப் பேணாது இயங்க வேண்டும்.

நான் என்னும் அகந்தையை விடுத்து இறைவியின் கருவி என்ற பணிவுணர்வுடன் செயலிழந்து செயற்படல் வேண்டும்.

வாழ்க்கையின் உயர் மட்டம் கீழ் மட்டம் ஆகிய இரு நிலைகளில் உள்ள மக்களையும் சமமாக நேசிக்கும் நல்லுணர்வு வேண்டும்.

நண்பன் எதிரி என்ற வேறுபாடின்றிச் செயலாற்றும் பக்குவம் வேண்டும்.

வெற்றி தோல்வி இரண்டினையும் ஒக்கவே நோக்கும் மனத்திராணி வேண்டும்.

இதுவே கீதையையும் செய்தி என்பதைத் தெளிந்தார். “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்று துணிந்தார். அன்னையைச் சரணடைந்தார் அரவிந்தர்.

இறைவியின் திருவருளால் அவரிடம் சிறைக் காவலர்கள் கருணை காட்டியதும், சிறையில் இருந்த குற்றவாளிகள் அவருக்கு இறைவியாகவே தோன்றியதும், எதிர்பாராத விதமாக விசாரணையின் போது நீதிமன்றத்தில் அன்றைய புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞர் சித்தரஞ்சன் தாஸ் தோன்றி இவருக்காக வழக்காடியதும், இவர் விடுதலை பெற்றதும் நாம் அறிந்ததே. இவை எல்லாம் திருவருட் குறிப்பினால் இறைவியின் கடைச்சத்தால் நிகழ்ந்தவை ஆகும்.

அரவிந்தரின் வாழ்வினை ஊன்றிப் பார்த்தால் ஓர் உண்மை புலனாகும். அரவிந்தர் பொது வாழ்க்கைக்குத் தம்மையே அர்ப்பணித்தவர். இந்திய நாடு தருமத்தினால் வாழ்வது. தருமத்துக்காக

வாழ்வது என்பதே அவரின் திடமான நம்பிக்கை.
இதுவே அவர் பொது வாழ்க்கை.

பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட போது அவருக்கு
வேதனைகள், சோதனைகள் ஏற்பட்ட வேளைகளில்
அன்னையிடத்து பரிபூரண சரணாகதி அடைந்து விடிவு
பெற்றிருக்கிறார்.

அன்னை பராசக்தியிடம் பூரணமாகச் சரண்
அடைதலே அவர் வாழ்க்கையின் உயிர்ப்பாக, உயிர்
நாடியாக, வேட்கையாக விளங்கியது.

நாயகி நான்முகி நாரா
யணிகை நளின்பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி
சாமளை சாதிநச்சு
வாயாகி மாலினி வாராகி
சூலினி மாதங்கிஎன்று
ஆயகி யாதி உடையாள்
சரணம் அரண்மகக்கே

சக்தி வழிபாட்டில் மகாகாளி

மனிதனது வாழ்க்கையில் இடர்கள் நீங்கி நலமாக வாழ்வதற்கென்று ஏற்பட்டதே இறைவழிபாடு - படைக்கப்பட்ட அனைத்திலும் நிறைந்தும், இயங்கியும், தொடுத்தும் விரிவாக்கியும் காண முடியாத நிலையிலும், தடுத்து நிறுத்த முடியாத நிலையிலும் சக்தி இருப்பதை முன்னோர்களாகிய பெரியோர்கள் கண்டு அதற்குரிய பல விளக்கங்களை பல நூல்களில் தந்துள்ளனர்.

எந்த இறை வழிபாட்டிலும் சக்தியை ஆதாரமாக நிலைப்படுத்தியே வழிபாடு தொடங்கப்படுவது வெகு காலமாக உள்ள பழக்கமாகிறது.

நவதுர்க்கைகளில் ஒன்றாக காளி இடம் பெற்றுள்ளாள்.

(சப்த மாதர:) ஏழு தாய்மார்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளவர்களில் ஏழாவது மகாகாளியாகும்.

ஒவ்வொருவருடைய தேகத்தில் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஏழுதாய்மார்களைத் தலைவியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தோலுக்கு - அபிராமி

நிணம் - மாகேஸ்வரி

இரத்தம் - கௌமாரி

சீழ் - நாராயணி

எலும்பு - வாராகி
சதை - ருத்திராணி
நரம்புகள் - காளி

காளிக்குச் சீற்றம் ஏற்பட்டால் கிராமங்களில்
கலகம் உண்டாகும். காளிதேவியின் மனதைச் குளிரச்
செய்வதற்கும் அவள் அருளைப் பெறவும் கீழ்க்
கண்டவற்றைச் செய்ய வேண்டும்-

காளி தேவியின் கதைகளைக் கேட்டல்
கவரி மான் விசிறியால் தேவியை விசிறித்
தொண்டாற்றுதல்
தயிரால் அபிஷேகம் செய்தல்
அவலினால் தின்பண்டம் செய்து நிவேதனம்
செய்தல்
இத்தின்பண்டத்தை ஏழைகளுக்கு அளித்தல்

தேவிமகிமை

ஸ்ரீ தேவியின் கவசம் (பாதுகாப்பணி) இதில் 6
சுமஸ்கிருதச் செய்யுட்கள் உள்ளன இதில் இரண்டாவது
செய்யுளில் காளி எம்மை பகைவரது இடையூறிலிருந்து
காப்பாற்றுவாள். முதல் இரண்டு செய்யுட்களின் பொருள்
வருமாறு-

அம்மை முன்பக்கம் காக்க
 அசலமாமகள் பின் காக்க
 வெம்மை சார் நெறிவாராகி
 விரும்பியே காக்க, கோட்டை
 தம்மிலே துர்க்கை காக்க
 சமரினில் காளி காக்க
 சும்மைசால் மண்டபத்தில்
 மாதங்கி துணைந்து காக்க

மகாலக்ஷ்மியைப் பூஜித்தாலே மகாகாளியைப்
 பூஜித்ததாகும் எனவும் ஒரு குறிப்பு உண்டு.

அம்பாளுக்குரிய கோலங்கள்

1. கட்டம்	2. பொட்டுக்கோலம்
3. பத்மம்	4. ஆயுதம்
5. மலர்	6. படிக்கட்டு

அம்பாளுக்குரிய மலர்கள்

1. செம்பருத்தி	2. தாமரை
3. சம்பங்கி	4. தாமழி
5. ரோஜா	6. முல்லை
7. ஜாதி	8. மல்லிகை
9. பவளமல்லிகை	

அம்பாளுக்குரிய இலைகள்

1. விபூதிப் பச்சை	2. தும்பை
3. பன்னீர் இலை	4. வில்வம்
5. துளசி	6. மரு
7. மருக்கொழுந்து	8. கதிர்ப் பச்சை

அம்பாளுக்குரிய பழங்கள்

1. வாழை
2. மா
3. பலா
4. கொய்யா
5. மாதுளை
6. பேரீந்து
7. நாவல்
8. திராட்சை
9. நாரத்தை

அம்பாளுக்குரிய பிரசாதங்கள்

1. பாயாசம்
2. திரட்டுப்பால்
3. சுண்டல்
4. சர்க்கரைப் பொங்கல்
5. தயிர்சாதம்
6. முறுக்கு
7. உளுந்துவடை
8. சூரணம்
9. தேங்காய்சாதம்
10. நீர்
11. மோர்

இவைகள் அடியார்களுக்கு பொதுவாக வழங்க வேண்டியவை.

மகாகாளியை எக்காலத்திலும்
மறவாது முழுமனதுடன்
மண்டியிடும் பணிந்தும்
மாலை அணிவித்து வழிபட்டும்
மனச்சாந்தி அடைய
அவளது அருள் கிட்டுமாக

இவை எனது நீண்ட கால நண்பர், சமயப் பெரியார் நடராஜ ஜயர் அவர்கள் வழங்கிய கருத்துக்களாகும்.

ஸ்ரீ சக்ர பூர்ண மஹா மேரு

யாகங்களில் உயர்ந்தது அச்வமேதம். தேவர்களில் உயர்ந்தவர் ஹரி யானைகளில் உயர்ந்தது ஐராவதம். குதிரைகளில் உயர்ந்தது பஞ்சகல்யாணி. பசுக்களில் உயர்ந்தது காமதேனு. மிருகங்களில் உயர்ந்தது எம்ஹம் பெண்களில் உயர்ந்தவர் ஸீதை. அதுபோல யந்திரங்களில் உயர்ந்தது சக்ரம் எனப்படும். ஸ்ரீ சக்ரபூர்ண மஹாமேரு.

விநாயகன் உறையுமிடம் ஆனந்தபுரி, முருகன் இருக்குமிடம் ஸ்கந்தலோகம், ப்ருமன் இருக்குமிடம் ஸ்த்யலோகம். நாராயணன் இருக்குமிடம் வைகுந்தம். இந்திரன் இருக்குமிடம் தேவலோகம், சிவபெருமான் இருக்குமிடம் கைலாயம்.

அதுபோல அன்னை ஜகன்மாதா அம்பிகை எம்பெருமானுடன் கூடிஇன்புற்று உலகத்து உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு அருள்பாலிக்கும் இடம் ஸ்ரீ புரம் எனக் கூறப்படும் ஸ்ரீ சக்ர பூர்ண மஹாமேரு பீடம் என்னுமிடமாகும் அன்னையுறையும் இந்த யந்திரத்தை கோடுகளாக வரைந்து வைத்தால் அது ஸ்ரீ சக்ரம் எனவும் அதற்கு வடிவம் கொடுத்தால் அதுவே மஹாமேரு எனவும் கூறப்படும். இவ்வாலயத்தில் காண்படுவது அதுபோன்ற மஹாமேருவாகும்

அன்னை உறையும் இந்த மஹோமேரு,9 ஆவரணம் என்னும் கோட்டைகளைக் கொண்டது. அரசர்கள் அரண்மனையைச் சுற்றிகோட்டை மதில்களை அமைத்துக் காப்பதுபோல், தேவியின் ஸ்ரீ சக்ர புரம் என்னும் கோட்டையைச் சுற்றி 9 கோட்டைகள் உண்டு.ஒவ்வொரு கோட்டையையும் சேனாதிபதிகள் காப்பது போல் பெண்சேனாதிபதிகள் காவல் காக்கின்றனர். ஒவ்வொரு கோட்டையும் ஒவ்வொரு அமைப்பைக் கொண்டது.

1.முதலில் சதுரக் கோட்டை: த்ரைலோக்ய மோஹனச்சக்கரம் என்று பெயர்.இதனை ப்ரகடயோகினிமுதலான 8 தேவியர் காவல்புரிகின்றனர்.

2. தாமிரை இதழ்போன்ற 16 அமைப்புக்கள்கொண்ட பரிபுரக சக்ரம் எனும் கோட்டை. இதை குப்தயோகினி முதலான16 தேவியர் காவல் புரிகின்றனர்.

3. தாமரை இதழ் போன்ற அமைப்பைக் கொண்ட 8 தளங்களை கொண்ட கோட்டை. இதற்கு ஸர்வஸம்சேஷரபன சக்ரம் என்று பெயர், இதனை குப்ததரயோகினி முதலான 8 தேவியர் காவல் புரிகின்றனர்.

4. 14 முக்கோணங்களைக் கொண்ட ஸர்வஸொபாக்யதாயக சக்ரம் என்ற பெயரைக் கொண்டது இதனை ஸ்ம்ப்ரதாய யோகினி முதலான 14 தேவதைகள் காவல் புரிகின்றனர்.

5. 10 முக்கோணங்களைக் கொண்ட ஸர்வார்த்த ஸாதக சக்ரம் என்ற பெயரைக் கொண்டது. இதை குலோதீண யோகினி முதலான 10 தேவதைகள் காவல்

புரிகின்றனர்.

6. 10 முக்கோணங்களை கொண்ட சர்வரஷாகர சக்ரம் என்ற பெயரினைக் கொண்டது. இதனை நிகர்ப்பயோகினி முதலான பத்து தேவதைகள் காவல் புரிகின்றனர்.

7. முக்கோணங்களைக் கொண்ட ஸர்வரோககர சக்ரம் என்ற பெயரினைக் கொண்டது. இதனை ரஹஸ்ய யோகினி முதலான 8 தேவதைகள் காவல் புரிகின்றனர்.

8. ஒரே முக்கோணம் ஸர்வஸித்தப்பிரதாயக சக்கரம் என்ற பெயரினைக் கொண்டது. இதனை அதிரஹஸ்ய யோகினி முதலான தேவதைகள் காக்கின்றனர்.

9. பிந்துஸ்தானம் எனப்படும் ஸர்வானந்தமயசக்கரம் என்ற பெயரினைக் கொண்டது. இது ஒரு புள்ளி பேரன்ற இடமாகும். இதில் பரதேவதையான அம்பிகை ஸ்ரீ லலிதா மஹாத்ருபுர சுந்தரியாக இருந்து கொண்டு அருள் பாலிக்கின்றாள்.

இந்த அமைப்பைக் கொண்ட ஸ்ரீ சக்ரம் உலகம் உய்யும் பொருட்டு, ஆதிசங்கரரால் பாரத தேசத்தில் காஞ்சி , திருவானைக்கா, மற்றும் திருஒற்றியூர் போன்ற தலங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களின் துயரைப் போக்கி, அன்னையின் அருளை அளிக்கும் ஒரு சிறந்தமார்க்கம் இந்த மாஹாமேரு வழிபாடாகும் . அன்னையிடம் நாம் செய்யும், அபசரத்தினால் உண்டாகும் கோபம் தணிய, தேவிக்கு இந்த சக்ர ஸ்தாபனம் செய்து வழிபட்டால் எல்லா நன்மையும் பெறுவது திண்ணம்.

மக்கள் அன்பும் அறமும் நிரம்பப்பெறும்
 பொருட்டும் எங்கும் அமைதி ஆனந்தம் செழிக்கும்
 பொருட்டும் இந்த திருகோணமலையில் வீற்றிருக்கும்
 பத்திரகாளி அம்மன் சன்னிதியில் பெருமுயற்சியுடன்
 இந்த மேருஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. வழிபட்டு
 அருள் பெறுக என்று ஆசிர்வதிக்கிறார் ஆதீனகர்த்தா
 ஸ்ரீ ரவிச்சந்திரக் குருக்கள்.

தனந்தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
 மனம்தரும் தெய்வ வாடிவந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர்

என்பவர்க்கே

கனம் தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே.

தாயிடம் நீ சென்று கேள்

இராகம் சண்முகப்பிரியா

தாளம் ஆதி

பல்லவி

சோர்வின்றிச் சேர்மனமே - பத்திரகாளித்
தாயிடம் நீ சென்று கேள் மனமே

அனுபல்லவி

நினைத்திட்ட காரியம் நிறைவேற்றி வைப்பாள்
அனைத்துக்கும் வித்தவள் அகிலத்தின் முத்தவள்
(சோர்வின்றிச்)

சரணம்

சார்ந்தவர் தம்மனச் சஞ்சலந் தீர்ப்பவள்
சேர்ந்தவர் உள்ளத்தைச் சிம்மமாய்க் கொள்பவள்
வீழ்ந்தெழும் அன்பர்க்கு விடுதலை தருபவள்
நேர்ந்திடு வார்துயர் நிர்மூலமாக்குவள்
(சோர்வின்றிச்)

எனதுருமை மாணவன் சமயப் பேச்சாளர்
சிவயோக செல்வன் சாம்பசிவம் அவர்கள்
திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்பாள் மீது பாடிய
பாடல் இது

1 தாயே குளிர்ந்து அருள்வாய்

அழிப்பவளு மளிப்பவளு மடுத்தார்க் குன்னை
யளிப்பவளு மாணவப்பேய் பிடியுண் டாரை
அழிப்பவளு மருள் முகிழ்வால் இரங்கிப் பின்னும்
அம்மைகையி லளிப்பவளு முயிர்க டோறும்
ஒழிப்பவளும் பக்குவருக் குணர்த்த வேண்டி
உருவருளாற் றரிப்பவளு மடியா ருய்யத்
தழைப்பவளும் நீயேதென் கைலைவாழ் காளி
தஞ்சம்வே றிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள் வாய்

அற்புதத்தையே நின்னடிக்கே ஓலம் ஓலம்
அருட்டேவி நின்னடிக்கே ஓலம் ஓலம்
பொற்றிருவர் ணச்சடையீ ஓலம் ஓலம்
புகலறுகோ ணத்திருமே னியளே ஓலம்
கற்பகச் சின் மயத்தாயே ஓலம் ஓலம்
கடைநாயேம் தனையேற்கும் மணியே ஓலம்
சற்குரவர் போற்றுதிரு மலைவாழ் காளி
தஞ்சம்வே றிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள் வாய்

வாழிய சகங்களெல்லாம் வாழிய சீவகோடி
வாழிய பத்ரகாளி வாழியிம் மூன்று மொன்றாய்
ஊழிதோ றுயிர்த்து நின்ற உண்மையாஞ் சாட்சி வாழி
வாழிய துணர்ந்து விட்டோர் வாழிமெய் யடியரெல்லாம்.

பாடியவர் மாசிலா சிவதாசன்

காளியின் அன்புக்கு பாத்திரராவோம்

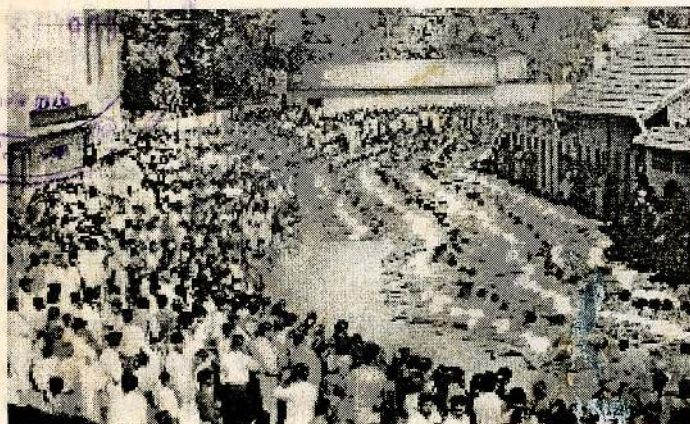
இறைவழிபாட்டில் நாம் ஈடுபடும் போது சமய சடங்குகளைப் பேணுகின்ற அதே வேளை, அச்சடங்களுக்கு அப்பால் மிளிரும் உணர்வுகளை உணர வேண்டும்.

இறைவியிடத்துக் காதல் மகிக்கூறி, கசிந்து கண்ணீர் மல்க பக்தி செலுத்தும் போது, நாம் இறைவியை நேசிப்பவர்களாவோம்.

அதே போன்று இறைவியால் நேசிக்கப்படுபவர்களாக நாம் மாற வேண்டும். இறைவி நேசிக்கும் பக்தர்களாக நாம் மாறுவதற்கு நாம் அருகதை பெற வேண்டும். அத்தகைய அருகதை பெறுவதற்கு நாம் பக்குவமடைய வேண்டும்.

சேவை மூலம் அன்பு பெருகும் அருளுணர்வு பெருகும். எளிமை உண்டாகும். யான் எனது என்ற செருக்கு அகலும். நான் ஒரு கருவி மட்டுமே என்ற தெளிவு பிறக்கும். என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்ற பயன் கருதாத மனப்பாங்கு, நிஷ்காமிய சேவை உணர்வு தலை தூக்கும்.

அப்போது நாம் இறைவியை நேசித்தாலும், நேசிக்காவிட்டாலும், இறைவி எம்மை நாடுவார். எமக்கு இன்னருள் பொழிவாள்.

பக்த வெள்ளத்தில் அடியார் வெள்ளம்

ஸ்ரீ சக்ர பூர்ண மஹா மேரு
வெளியீடு :

சிவகாமி அம்மாள் பப்ளிகேஷன்ஸ்

39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06. இலங்கை.